

UNIVERSITATEA „EMANUEL”

ÎN PERIOADA PANDEMIEI –
PROVOCĂRI, DIFICULTĂȚI ȘI
OPORTUNITĂȚI

Cuprins

<i>Editorial, Daniel Burtic</i>	4
<i>Credincioșia lui Dumnezeu în mijlocul durerii, Damaris Zlatan</i>	5
<i>Hrana virtuală: suficientă sau insuficientă, Tabita-Alexandra Pînzariu</i>	11
<i>Dificultăți, provocări, oportunități – interviu cu pastorul Universității „Emanuel”, Lavinia-Rebeca Păunovici</i> ..	14
<i>Sfințenie în gânduri, simțăminte, cuvinte și fapte, Cheția-Maria Coman</i>	16
<i>Profesorul – călăuză prin literatură, Cheția-Maria Coman</i>	17
<i>Un Dumnezeu credincios într-o lume a cioburilor, Cheția-Maria Coman</i>	19
<i>Seriozitate și integritate în adaptarea la lumea virtuală, Damaris Zlatan</i>	23
<i>Muzica: o laudă la adresa lui Dumnezeu, Cheția-Maria Coman</i>	27
<i>Muzica și pandemia – armonia, leacul frustrării, Lavinia-Rebeca Păunovici</i>	30
<i>Aproape de oameni, într-o lume a distanțării, Tabita-Alexandra Pînzariu</i>	32
<i>Cioc, cioc, Lavinia-Rebeca Păunovici</i>	35
<i>Motivația ca structură interioară – tinerii, managementul și criza economică, Lavinia-Rebeca Păunovici</i>	38
<i>Profesorul, dincolo de ecran, Lavinia-Rebeca Păunovici</i>	41
<i>Răscumpărarea tehnologiei: între biruințe și provocări, Tabita-Alexandra Pînzariu, Damaris Zlatan</i>	44
<i>Activitatea fizică: armonie și echilibru într-o lume bolnavă, Damaris Zlatan</i>	47
<i>Provocările pedagogice: între adaptare și creativitate, Damaris Zlatan</i>	50

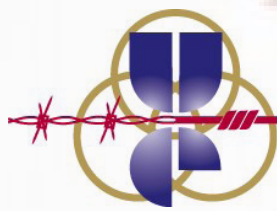
Revista a fost redactată de către studentele:

Cheția-Maria Coman
Lavinia-Rebeca Păunovici
Tabita-Alexandra Pînzariu
Damaris Zlatan

secția Limba și literatura română- engleză, în cadrul activității didactice la Cursul de jurnalism, coordonator: **lect. univ. dr. Daniel Burtic**.

Realizarea fotografică pentru coperta revistei: **Natalia Achim**

Tehnoredactare: **Florin Iosif**

UNIVERSITATEA EMANUEL
din ORADEA

Integritate, Excelență & Pasiune

Universitatea Emanuel din Oradea este o școală unică în Europa. Se deosebește de toate celelalte universități prin faptul că:

- este singura universitate baptistă conservatoare acreditată din Europa;
- este dedicată dezvoltării echilibrate a studenților în domeniul spiritual și academic, cu un accent special pe formarea caracterului;
- promovează o viață autentică prin integrarea tuturor domeniilor de studiu în concepția creștină despre lume și viață.

Universitatea Emanuel din Oradea este o școală evanghelică conservatoare a cărei expresie teologică promovează:

- o teologie biblică;
- o teologie trinitariană;
- o teologie practică integrată în Biserica locală a celor născuți din nou care răspund chemării divine în închinare, părtășie, proclamare, ucenicie și misiune.

Universitatea Emanuel din Oradea se adresează tinerilor care: au înțeles chemarea lui Dumnezeu de a fi "lumina lumii și sarea pământului";

- doresc să realizeze lucruri mari cu Dumnezeu;
- sunt gata să plătească prețul uceniei.

De la înființare până în prezent, Universitatea Emanuel din Oradea:

- are peste 2000 de absolvenți care slujesc ca pastori, misionari, profesori, oameni de afaceri, asistenți sociali și muzicieni în 39 de țări;
- are studenți din toate părțile României și din alte țări ale lumii;
- a organizat călătoriile misionare în Europa, Orientul Mijlociu, Africa, Asia și Australia.

Universitatea Emanuel din Oradea îți oferă mediul în care vei descoperi planul lui Dumnezeu pentru tine. (Ieremia 29:11)

Dragi cititori,

Ne apropiem de fiecare dintre dumneavoastră cu drag și vă invităm să lecturați cu plăcere paginile care urmează. Din timp în timp, vă îndemnăm să vă opriți, să spuneți o rugăciune, să vă ștergeți o lacrimă de tristețe, de speranță sau de bucurie și să continuați lectura cu credința că Dumnezeu este neschimbat.

Mântuitorul nostru, Domnul Isus Hristos, a spus: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați, dar, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său”. (Luca 10:2)

Universitatea „Emanuel” din Oradea este răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunile înălțate prin credință, este locul în care Dumnezeu a lucrat în cursul anilor în viețile a mii de studenți, iar azi dorim, ne rugăm și credem că Domnul lucrează și că va lucra transformator în viața studenților și în aceste condiții vitrege.

La 11 martie 2020, OMS a declarat COVID-19 pandemie mondială. La acea dată în lume erau 118.000 de îmbolnăviri în 114 țări, cu 4.291 de decese. În prezent avem mai mult de 60 milioane de îmbolnăviri și mai mult de 1,5 milioane de decese. Nimic nu mai este cum a fost înainte! Efectele pandemiei asupra psihicului uman, asupra economiei și asupra locurilor de muncă, asupra societății, a relațiilor, a bisericii și a educației sunt greu de exprimat în cuvinte.

Vă prezentăm un crâmpeli din activitatea Universității „Emanuel” din Oradea în perioada pandemiei. Ne-am întrebat: cum s-au adaptat studenții și profesorii de la Universitatea „Emanuel” din Oradea la noul sistem de învățământ în condiții de pandemie? Am ales să privim la această perioadă din trei perspective diferite: provocări, dificultăți și oportunități.

Prin acest proiect dorim să contribuim la realizarea legăturilor dintre secțiile universității noastre, dintre studenți și profesori, dintre părinți și mediul în care învață copiii lor, dar și dintre universitate și societate.

Vă prezentăm în paginile care urmează gânduri de suflet, trăiri și experiențe, frământări și rugăciuni culese de pe buzele studenților și ale profesorilor de la fiecare dintre secțiile atât de dragi nouă: muzică, asistență socială, management și IT, litere, teologie. Pentru ca panorama să fie completă, am bătut virtual și la ușa conducerii școlii pentru a afla care sunt poverile și speranțele, planurile și rugăciunile, perspectivele și posibilitățile pentru a transforma această provocare într-un câmp de misiune.

Gândurile pe care le veți culege confirmă că atât în pandemie, cât și în normalitate, Universitatea „Emanuel” din Oradea este locul unde, cu ajutorul lui Dumnezeu, prin munca de fiecare zi, studenții, sub îndrumarea cadrelor didactice, se formează ca oameni ai lui Dumnezeu.

Noi credem și ne rugăm ca fiecare dintre absolvenții noștri să aducă o contribuție majoră la dezvoltarea spirituală, morală și economică în locul în care Dumnezeu îi cheamă.

Ne rugăm ca paginile acestei reviste, chiar dacă virtuale, să fie asemenea frunzelor din „pomul vieții” care slujesc la „vindecarea neamurilor”, despre care citim în Apocalipsa 22:2. Dorim ca fiecare cititor, prin puterea Duhului Sfânt, să primească credință, speranță, putere, dragoste și sănătate.

Cu ocazia Sfintelor Sărbători care se apropie vă dorim

**SĂRBĂTORI FRUMOASE, FERICITE ȘI
BINECUVÂNTATE!**

HRISTOS S-A NĂSCUT!

Lector univ. dr. Daniel Burtic

Cuvântul rectorului:

CREDINCIOȘIA LUI DUMNEZEU ÎN MILOCUL DURERII

Universitatea „Emanuel” s-a născut la inițiativa lui Dumnezeu, care s-a întâlnit cu ascultarea oamenilor cărora El le-a vorbit. Universitatea noastră și-a continuat traiul, de-a lungul anilor, tot datorită purtării de grijă a lui Dumnezeu. Prin munți și văi, bucurii și întristări, suișuri și coborâșuri, Dumnezeu a rămas stânca pe care viețile celor ce alcătuiesc marea familie a universității au fost zidite.

Iată că am ajuns în 2020, un an aniversar pentru noi, datorită faptului că împlinim, ca universitate, 30 de ani de existență. Însă Dumnezeu a crezut de cuviință să ne surprindă, încă o dată, și în loc să sărbătorim ne-am regăsit închiși în case și în fața unui ecran.

Ca rector al universității, v-ați închipuit vreodată că veți sărbători un astfel de eveniment în împrejurări ostile ca acestea, în care ne aflăm?

Deloc! Nici nu mi-ar fi trecut prin minte că voi ajunge în timpul vieții mele să nu pot avea studenții în campus la începutul și la finalul anului universitar, la Sărbătoarea Morții și Învierii Domnului sau la Sărbătoarea Nașterii Lui. Era dincolo de imaginația oricărui om până la începutul acestui an. Ceea ce s-a întâmplat, însă, a fost atât de fulgerător și atât de dramatic, încât practic am intrat într-un alt univers. Universul în care am trăit până în martie

2020 a dispărut sau noi am fost catapultați din acest univers și ne-am trezit în altul.

Ultima amintire pe care o am în universul celălalt a fost 8 martie, seara, când, împreună cu corul Universității Emanuel din Oradea, am participat la o evanghelizare la biserica *Betel* din Timișoara. **A fost ultima seară de normalitate în universul celălalt. Apoi ne-am trezit cu o țară închisă, cu un continent închis, și cu o lume blocată,** ceea ce ne-a afectat în mod direct pe fiecare, familia fiecăruia, școala în întregime ei, dar și bisericile.

Când vorbesc de școală, este un sentiment atât de răscolitor! Îmi doresc să văd studenții fără mască, fără să trebuiască să spun *păstrează distanța*, mi-e drag să dau mâna cu ei și să-i întreb ce mai fac, sau să întreb în felul meu de a le spune băieților mai ales, știind cât de dulce este somnul de dimineața al studentului în campus: *a putut, oare, Dumnezeuul tău căruia Îi slujești necurmat să te scoale din așternut?* Toate acestea s-au dus. Dumnezeu a îngăduit să vină peste lume o altă realitate și frământarea pe care am avut-o din prima zi a fost *ce vrea să ne spună Dumnezeu?* Mi-am adus aminte de una dintre afirmațiile lui C.S. Lewis – „Dumnezeu șoptește în vremuri bune, dar folosește megafonul în suferință**”. Oare ce vrea să ne spună Dumnezeu dacă a pornit megafonul cerului?**

În mod cert, cred că Dumnezeu vrea să ne spună câteva lucruri pe care le-a spus în istorie și în alte împrejurări. Când ne uităm la ceea ce spune Scriptura despre vremea de încercare, de ciumă, unul dintre profeții Vechiului Testament spune: „V-am încercat prin ciumă sau am trimis ciuma în voi și v-am judecat ca pe egipteni”. M-am uitat în Exod să văd cum i-a judecat Dumnezeu pe egipteni și ce-am descoperit a fost incredibil! Cele zece urgii care au venit au fost judecata lui Dumnezeu a idolilor Egiptului. Dumnezeu a judecat zeitățile Egiptului, adică toate acele realități în care egiptenii și-au pus credința. Dumnezeu a judecat acele entități reale sau imaginare și a dovedit că nu sunt nimic, ca să convingă istoria că este un singur Dumnezeu adevărat.

Cred că sunt judecați idoliile vremii noastre. Și dintre toți aceștia, aș putea menționa doar câțiva. Încrederea îngâmfată pe care oamenii au avut-o în ei înșiși ar fi primul dintre ei. Acesta este un idol pe care l-au hrănit, și l-am hrănit toți prin însuși gândul că prin ajutorul tehnologiei și al descoperirilor, vom putea crea o lume pe care o controlăm noi. Și atunci Dumnezeu a îngăduit să vină un virus invizibil și a dărâmat lumea aceea.

Am trăit într-o lume a spectacolului. Dacă survolați internetul, veți vedea idolii rock, pop, hip-pop, de fotbal, din toate domeniile. Idolii aceștia sunt judecați, chiar și idolul spectacolului religios. De zeci de ani, oamenii au alergat bezmetici dintr-o parte a lumii în alta după spectacol și au creat idolii spectacolului, s-au închinat acestor idoli și consumul de spectacol a devenit aproape sufocant.

S-a închis templul acestor idoli și am rămas cu câteva lucruri: credința personală în Dumnezeu, Sfânta Scriptură, rugăciunea și familia. Din când în când, am rămas și cu ceea ce ne permite tehnologia: să ne vedem pe ecran sau într-un număr limitat și cu distanțare, la casele de rugăciune.

Toate aceste lucruri au afectat școala, și acum mă rog pentru mine, pentru colegi și studenți, ca atunci când Dumnezeu judecă idolii vremii noastre, să fim găsiți **închinători adevărați ai singurului Dumnezeu adevărat.**

Începutul anului universitar este întotdeauna o sărbătoare pentru studenți, cât și pentru profesori. Este momentul revederii, este bucuria unui nou început, de care, însă, anul acesta s-au bucurat puțini.

Cât de diferit a arătat deschiderea acestui an universitar, în comparație cu cea a anilor anteriori?

Dureros! Am reușit să aducem în campus doar studenții din anul întâi, bobocii, și fiecare a stat singur în apartament, a trebuit să aibă mască, dezinfecțanți, să păstreze distanța, să nu meargă pe aceeași ușă pe care iese în afară din campus. Ne-am întâlnit la capelă răsfirați, la doi metri distanță în toate direcțiile, toți cu mască. M-am uitat la bobocii noștri și am observat că erau marcați de faptul că ceea ce și-au visat ani de zile de liceu – că va veni ziua în care vor merge la universitate, că va fi animația, acea sărbătoare în care clocotesc viața, veselia, în care își cunosc colegii, intră într-un univers universitar, și că vor participa la ceva copleșitor – a fost atât de umbrit de toate acestea. Și totuși, am încercat să cântăm împreună, să ne rugăm împreună, să medităm din Cuvânt și să-i încurajăm să meargă înainte.

Studenții din ceilalți ani ne-au urmărit pe pagina de Facebook a școlii, dar **nu-i totuna să urmărești online o festivitate de deschidere a anului universitar, cu o capelă atât de pustiită și cu studenți atât de răsfirați**, când în fiecare an, la începutul anului școlar, îmi aduc aminte că era atâta viață, și atâta veselie, revărsare de optimism, studenții se vedeau după vacanță, veneau bobocii și erau și ei integrați.

A fost diferit și totuși, în această diferență, este un Dumnezeu care spune „Eu sunt Același azi, ieri și în veci de veci”. **Și acum, urmează să învățăm**

să umblăm cu Dumnezeu și să descoperim bogățiile harului în sărăcia decorațiilor pe care le putem avea. Pentru că decorul este tot mai sărăcăcios și va trebui să învățăm să descoperim bogățiile harului lui Dumnezeu în lucrurile care nu țin de ceea ce izbește ochiul, ci de ceea ce umple inima.

Ceea ce a atras zeci de tineri către universitatea „Emanuel” a fost îndeosebi deviza creștină și motto-ul pe care și-l însușește.

În astfel de împrejurări, mai poate împlini Universitatea motto-ul ei (Pasiune, integritate și excelență)? Dacă da, cum?

Sunt două aspecte în această privință. Primul este subliniat de profetul Daniel: **„Dar aceia din popor care vor cunoaște pe Dumnezeul lor vor rămânea tari și vor face mari isprăvi.”** (Daniel 11:23). Vremea pe care o are Daniel în vedere când scrie acest capitol este una de mari neazuri, e o vreme de restriște și profetul spune că cei care Îl vor cunoaște pe Dumnezeul lor, în ciuda greutăților vremii, vor rămânea tari și vor face mari isprăvi.

Al doilea text este din Apocalipsa 22:11. Sunt cuvintele Domnului Isus: **„Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!”**

Este acest aspect al deciziei, al disciplinei și al perseverenței personale, a fiecăruia dintre noi. **Integritatea, pasiunea și excelența devin virtuți personale.** Eu mă identific cu ele și le trăiesc, le exprim, indiferent dacă în preajma mea sunt și alții sau nu. Este o decizie a fiecăruia și, practic, decizia aceasta devine definitivă.

Al doilea aspect ține de viața comunitară. De aceea, în fiecare săptămână ne bucurăm să avem timpul cu studenții de la teologie și cel împreună cu toată universitatea ca să păstrăm aceste valori ale credinței, ale speranței și dragostei în integritate, pasiune și excelență. De asemenea, încurajăm profesorii și coordonatorii de grupă să păstreze relația atât cât se poate online cu grupa pe care o coordonează, ca să nu ne rupem unii de alții, să nu ne pulverizăm. Toate acestea, în îmbinarea dintre decizia personală și viața comunitară, mai trebuie suplinite încă de două aspecte.

Viața de familie a fiecăruia. Acum, sunt conștient că unii dintre studenții noștri au harul să fie în familii echilibrate, întoarse la Dumnezeu și în armonie, iar alții pot fi din familii care au altă dinamică, cu o atmosferă mai apăsătoare. E greu pentru acei studenți care nu aud în timpul zilei, seara sau dimineața, melodii fredonate și rugăciuni înălțate, ci aud probabil altfel de vorbe și altfel de mesaje.

Este o provocare extraordinară pentru ei să poată să spună „Cel ce este în noi este mai mare decât cel ce este în lume” și să aibă această tărie lăuntrică de a face lumină acolo unde este întuneric. Ne rugăm pentru ei, vrem să-i încurajăm, dar suntem conștienți că este dimensiunea aceasta a familiei care trebuie recucerită și din nou umplută de valorile împărăției lui Dumnezeu.

Și este dimensiunea eclezială, cea a bisericii locale de care trebuie să aparțină fiecare student. De aceea, încurajăm studenții noștri să continue să fie parte din eclezia locală, din acea comunitate a credinței, oricât ar fi ea de firavă sau viguroasă. Toate acestea laolaltă: decizia personală, viața comunitară a școlii, familia și biserica locală cred că sunt suficiente resurse ca fiecare dintre studenții noștri să treacă bine prin această perioadă.

Criza economică globală care ne-a lovit este de necontestat. Știind că Universitatea noastră trăiește îndeosebi datorită donațiilor oamenilor credincioși ai lui Dumnezeu, ne putem doar închipui cât de grea a fost această perioadă.

Care sunt provocările financiare cu care se confruntă Universitatea la ora actuală și cum vedem credințioșii lui Dumnezeu prin ele?

Acesta este un subiect deosebit de complex și de greu pentru că la finalul fiecărei luni trebuie să plătim toate utilitățile, salariile, subvențiile la bursa studenților noștri, taxa de școlarizare, ș.a. Nu vă pot spune ce înseamnă să mă duc la culcare atunci când trece jumătatea lunii și contul școlii este gol, când departamentul financiar-contabil mă anunță că a venit factura și trebuie s-o plătim, dar nu avem bani în cont. **Dacă sunt la școală, mă închid în birou, dacă sunt acasă, în cămăruța mea și mă duc înaintea Celui care are toate resursele, îmi aduc povara inimii înaintea Lui și-i spun că bisericile au fost închise, cei care se adună sunt puțini, colectele acelea generoase de dinainte de martie nu mai sunt, oamenii care aveau inima legată de universitate și aveau o afacere de familie, fie au**

închis-o, fie sunt la limita supraviețuirii. Când nu primim niciun ajutor de la stat și chiar dacă ni l-ar da, nu l-am primi, **singura ușă deschisă pe care o am este la tronul de îndurare a lui Dumnezeu. De aceea, secretul pentru continuitatea vieții este pe genunchi, înaintea lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu nu ne dă pâinea de toate zilele și resursele, nu poți avea nicio siguranță că vei găsi undeva o comoară ascunsă pe care să o dezgropi și să vii să spui „suntem asigurați”.**

Dar mai este un aspect pe care vreau să-l subliniez. Deosebit de mulți credincioși, frați și surori în Cristos, au hotărât să facă donații lunare în sume mici: 20, 50 ron, alții care au un venit mai bun, 100 ron și lună de lună trimit aceste sume mici în contul școlii. **Eu am crescut la țară. Am păscut vitele pe câmp și m-a prins ploaia și am constatat următorul lucru: stropii de ploaie sunt mici, dar dacă sunt mulți, se umple valea. Dacă stropii de ajutor pe care-i primește școala sunt mici, dar mulți, se poate umple contul cu atât cât avem nevoie.**

Nu fără pierderi, însă. A trebuit să facem reduceri salariale, reduceri de orar de lucru, mulți dintre noi au lucrat în concediu fără salariu, unii au decis să facă voluntar ore în plus, iar alții au plecat în șomaj. Toate acestea le duc înaintea lui Dumnezeu închis în biroul de la școală sau în cămăruța mea de acasă.

Suntem extrem de mulțumitori pentru trecerea eficientă și rapidă a Universității noastre a tuturor cursurilor și seminarelor în online. Suntem, însă, conștienți de limitările platformelor online.

Care sunt câteva dintre aceste limitări și cum au reușit profesorii și studenții să se adapteze noului sistem?

Vreau să-i mulțumesc lui Dumnezeu pentru colegii noștri deosebit de pricepuți și harnici în a accesa tehnologia de dată recentă, tehnologia virtuală. În special, am lucrat cu o echipă incredibilă, decanii, șefii de departament sau de catedră, cu echipa de la *IT Efraim* și Attila, cu sora Marcela, cu fratele Daniel Burtic, Emanuel Țundrea, ș.a. **Am lucrat și în decurs de trei zile după ce au plecat studenții acasă, totul a fost transferat în online.** Am fost bucuroși

nu pot merge la bibliotecă să-și ia cărțile, să-și conspcteze capitolele, să-și scaneze paginile de care au nevoie, și să lucreze. De aceea, sunt limitați la bibliografia pe care o pot accesa gratuit online. **Ca universitate, avem acces la o bibliotecă online deocamdată doar pentru teologie, ATLA.** Lucrăm cu colegii de la celelalte secții să accesăm bibliotecii online și căutăm tarifele pe care să le putem acoperi, pentru că din ceea ce plătește un student la Emanuel e greu să poți accesa platforme sau bibliotecii la care abonamentul este de mii de euro sau dolari. Și atunci căutăm soluții ca să putem depăși acest aspect, inclusiv posibilitatea de a crea parteneriate cu universități de aceeași orientare creștină din diverse părți ale lumii, ca să putem împărți povara.

Un alt aspect ține de frumusețea relației interpersonale. **Nu-i totuna să fii într-o sală de clasă sau birou cu trei, patru studenți să te rogi și să cânti sau să fie toți pe o platformă. Nu mai este aceeași intensitate a prezenței.** Nu mai este acel element specific prezenței fizice. **De aceea, în frumusețea, în bogăția relațiilor, medierea tehnologică scoate foarte multe valențe fundamentale.**

că n-am pierdut nici măcar o săptămână de cursuri, că ne-am putut pregăti pentru examenele finale, am putut încheia anul, inclusiv licența și dizertațiile, admiterile și începerea noului an universitar.

Dincolo de asta, sunt alte câteva aspecte. Platformele la care avem acces, pentru că sunt gratuite, sunt și limitate. Platformele performante sunt deosebit de costisitoare. Noi suntem limitați de resursele noastre. Dar nici universitățile de stat din România nu-și permit să cumpere platformele la aceste costuri. **Încercăm să slujim cât putem mai bine cu resursele pe care le avem.**

A doua mare limitare este accesul la bibliografie. Din cauza faptului că studenții nu sunt în campus,

Dar, conștienți că Dumnezeu, care controlează universul, știe că trecem pe aici, mă întorc la întrebarea ridicată la început: „Ce vrea Dumnezeu să ne învețe?” Ce vrea Dumnezeu să ne învețe dacă ne trece prin această perioadă? Pentru că știm că o face având un scop. Dacă descoperim scopul și dacă învățăm lecțiile, ajungem la capătul celălalt al pandemiei cu o credință mult mai puternică, mult mai curată și cu o înțelegere a împărăției lui Dumnezeu mult mai limpede.

COVID 19

Hrana virtuală: suficientă sau insuficientă?

Anul 2020 înseamnă pentru mulți un an al marilor schimbări, pentru că, în plină pandemie, credința oamenilor fie se întărește, fie e zdrobită. Totodată, un context atât de delicat face ca inimile oamenilor să fie mai deschise la ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu și a chemării Sale. Știm că anul acesta Universitatea împlinește 30 de ani de existență și este, astfel, un an aniversar. În mod providențial, Dumnezeu a purtat de grijă Universității în tot acest timp, iar activitatea didactică continuă chiar dacă într-o formă diferită.

V-ați imaginat vreodată că veți sărbători un eveniment atât de important în condiții ca acestea?

R: Nu, nu mi-am imaginat! Uneori ne concentrăm strict pe problemele prezente într-o măsură atât de mare, încât nu ne mai rămâne energie ca să ne imaginăm tot felul de scenarii, care mai de care mai pesimiste. (conf. univ. dr. Aurelian Botică)

Începutul anului universitar înseamnă, atât pentru studenți, cât și pentru profesori un moment de mari emoții, încununat de bucuria revederii. Însă, anul acesta împrejurările au fost diferite: măști, distanțare socială prezența

limitată a studenților în campus.

Cât de diferit arată deschiderea acestui an universitar comparativ cu cea din anii anteriori?

R: Este prima oară în experiența mea la UEO când deschiderea anului universitar diferă de tot ce am experimentat în trecut. Personal, nu mă gândesc atât de mult la cât de diferit a arătat acest eveniment, ci la faptul că Dumnezeu ne-a îngăduit un eveniment chiar decent, atât din punct de vedere al vremii, cât și al numărului de participanți (profesori, studenți, rude, etc.). Evident, se putea mai bine, dar s-ar fi putut întâmpla mult mai rău sau să se nu fi ținut deloc evenimentul. Deci, cu toate limitările de care ne-am lovit, diferența a fost una surprinzătoare și chiar benefică pentru mine, după ce ne obișnuisem doar cu vești de lockdowns și tranziții în mediul online.

Universitatea „Emanuel” este cunoscută îndeosebi datorită principiilor creștine pe care le promovează și după care se ghidează.

Într-o lume care devine tot mai indiferentă, mai coruptă și mai superficială, cum vă propuneți să împliniți, în astfel de împrejurări, motto-ul Universității (Pasiune, Integritate și Excelență)?

R: Probabil că mottoul este mai greu de îndeplinit acum, pentru că tot ce a însemnat proces academic, relații, mentorare, etc., până în martie 2020, a fost diferit. Să fii pasionat, să ai integritate și excelență în spațiul și dinamica fizică a UEO – asta a fost realitatea cu care ne-am obișnuit. Să fii însă pasionat și să ai integritate/excelență în spațiul aproape exclusiv virtual, ridică unele provocări. În sensul acesta îmi imaginez că realizarea mottoului este mai dificilă, pentru că ea presupune un context neobișnuit, dar și descoperirea unor deprinderi spirituale, fizice și emoționale pe care nu le-am cultivat până acum așa cum ar fi trebuit. În spațiul virtual apar alte ispite de care este mai greu să scapi, pentru că lipsește supravegherea comunității. Un student sau profesor își poate închide camera video în timpul capelei, sau chiar a cursului, un profesor își poate preda cursul într-un mod superficial invocând limitările tehnice – toate aceste noi provocări ne-au luat prin surprindere și au scos la suprafață deprinderi nepotrivite pe care trebuie să le răstignim pentru ca pasiunea, integritatea și excelența să devină o realitate vie, nu doar un Logo.

Odată cu pandemia, economia globală a cunoscut o criză profundă, resimțită de bogați și săraci, de mici și mari.

Având în vedere că Universitatea Emanuel este susținută în mare parte de donațiile lunare ale sponsorilor, care sunt provocările financiare pe care le întâmpinați la ora actuală?

R: Reduceri de salarii și cupoane, disponibilizări, limitări în investiții – sunt doar câteva din efectele crizei la UEO. Ele răspund de la sine la această întrebare.

Atmosfera creștină din campusul universității Emanuel, cu tot ce cuprinde ea, capelele săptămânale, grupurile de studiu biblic, grupa de evanghelizare personală, slujirile la biserică, într-un cuvânt părtășia frățească, le lipsește studenților, care au fost nevoiți să-și găsească alte surse de hrană spirituală.

Care sunt provocările spirituale cu care se confruntă universitatea și cum au fost adaptate și regândite unele dintre aceste activități?

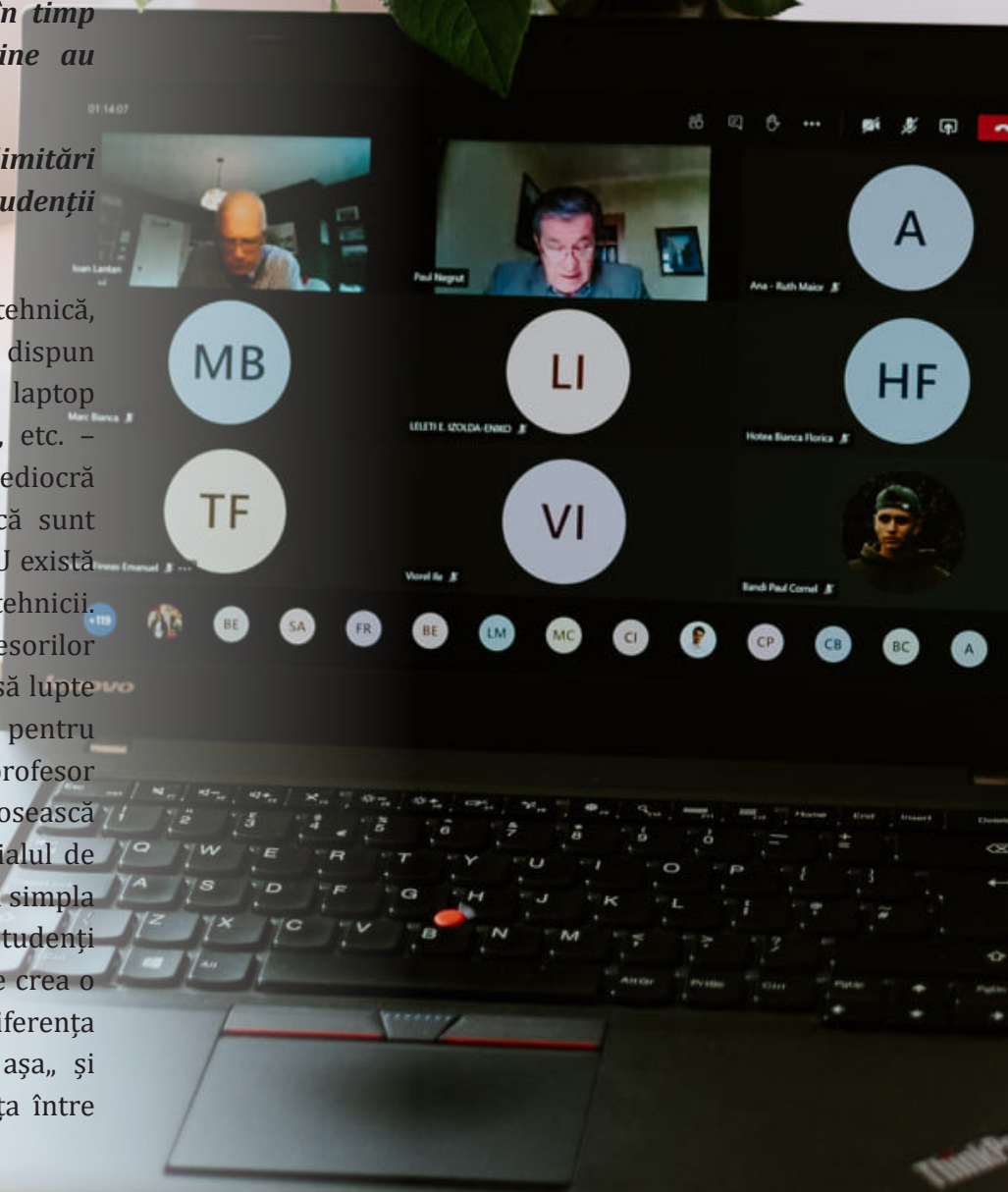
R: Provocările spirituale au apărut datorită mutării în spațiul virtual a unor experiențe pe care Dumnezeu le-a rânduit să aibă loc în spațiul fizic real. Rugăciunea în fața camerei și a microfonului, la fel și cântarea sau chiar predicarea – toate acestea oferă o experiență spirituală limitată. Cred însă că limitarea cea mai mare și mai gravă apare

nu datorită tranziției de la fizic/social la virtual, ci datorită superficialității noastre spirituale. Dacă eu mă hrănesc spiritual exclusiv din capela online, atunci capela online va fi o hrană înșelătoare, ba chiar una cu gust amar. Dacă însă cultiv disciplinele spirituale private și mă hrănesc cu prezența lui Dumnezeu în rugăciune, meditație, Scriptură, atunci capela online poate deveni un supliment nutritiv spiritual. Dacă, spiritual vorbind, eu vin cu stomacul gol la capela online, atunci hrana virtuală va fi insuficientă și chiar amară.

În primăvara acestui an, universitatea a fost nevoită ca, în decurs de două zile, să treacă de la forma tradițională de învățământ la cea online. Chiar dacă această adaptare s-a realizat în timp record, totuși platformele online au limitările lor.

Care sunt câteva dintre aceste limitări și cum au reușit profesorii și studenții să se adapteze noului sistem?

R: Una din limitări este dotarea tehnică, mai precis, tehnica de care dispun profesorii sau studenții. Un laptop vechi, o rețea de internet slabă, etc. – acestea pot crea o experiență mediocră a învățământului online. Poate că sunt cazuri în care, financiar, efectiv NU există posibilități de îmbunătățire a tehnicii. Cred însă că marea majoritate profesorilor și a studenților pot sau ar trebui să lupte – cu sacrificiile care se impun – pentru rezolvarea acestor curențe. Un profesor ar putea de asemenea, să își folosească creativitatea și să prezinte materialul de curs într-un mod atractiv, știind că simpla lecturare a cursului în fața unor studenți care își țin camerele închise poate crea o monotonie aproape incurabilă. Diferența între mentalitatea „se poate și așa,” și „se poate mai bine” este diferența între motto-ul scris și motto-ul trăit!

Dificultăți, provocări, oportunități – interviu cu pastorul Universității „Emanuel”

Anul 2020 este un an cu multe provocări, dar și un an aniversar: Universitatea „Emanuel” împlinește 30 de ani de existență. În mod providențial, Dumnezeu a purtat de grijă în tot acest timp, iar activitate didactică își continuă mersul, chiar dacă într-o formă diferită. Am stat de vorbă cu pastorul UE0, Ilie Țundrea, un om care face parte din familia universității și care a fost aproape de ea și în vremuri bune, dar și în vremuri de încercare. I-am adresat câteva întrebări la ceas aniversar.

Î: *Frate Ilie, v-ați imaginat vreodată că veți sărbători un eveniment atât de important (30 de ani de la înființarea UE0) în condiții ca acestea?*

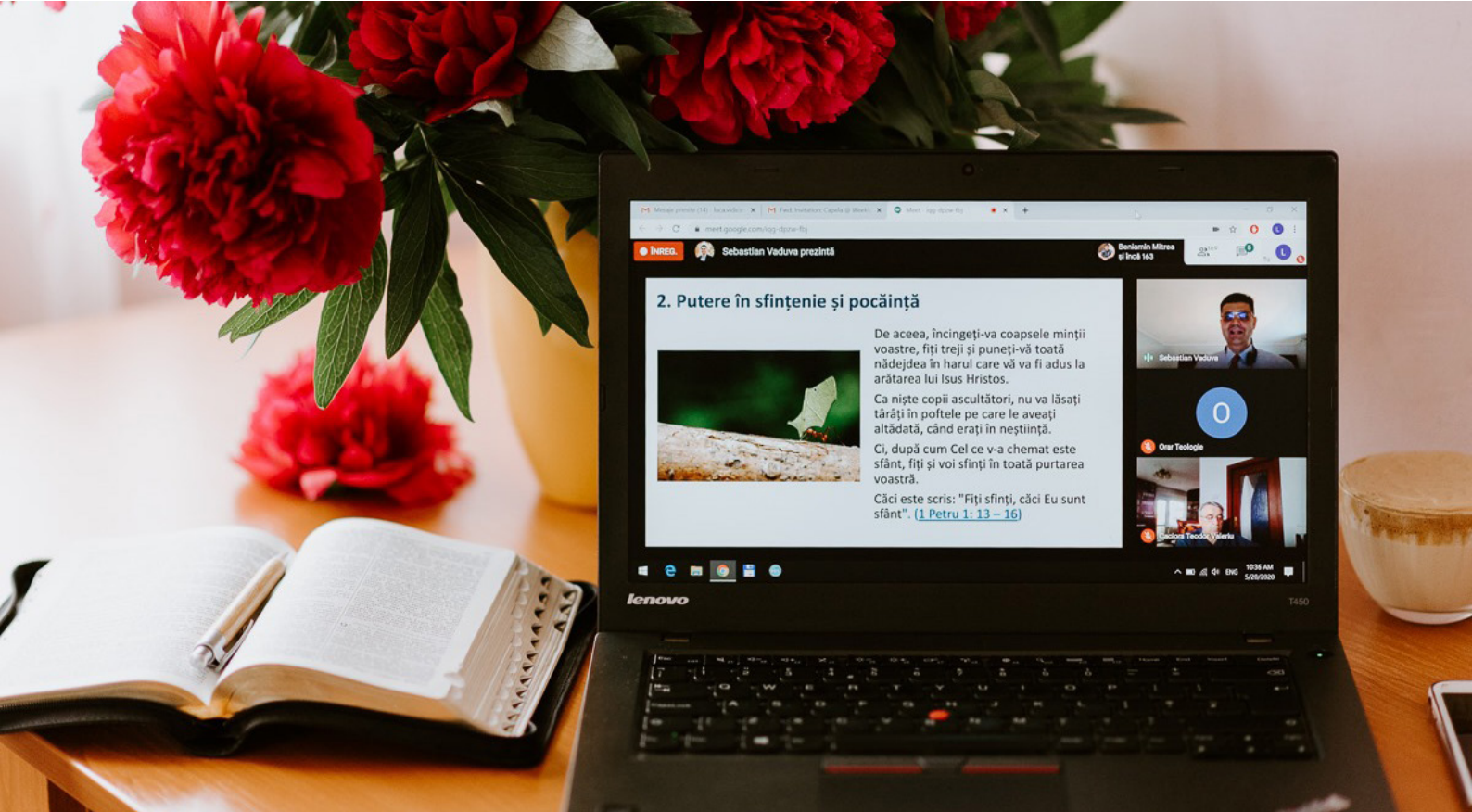
Ilie Țundrea: Nu. Cred că pandemia prin care trece omenirea are a face cu suveranitatea lui Dumnezeu și existența noastră circumstanțială rămâne sub autoritatea Lui.

Î: *Începutul anului universitar ne-a obișnuit cu veselia, voioșia și frumusețea revederii dintre studenți și profesori. Din păcate, anul acesta circumstanțele au fost diferite: studenții și-au revăzut profesorii și colegii doar online. Festivitatea de deschidere a anului universitar a arătat diferit.*

Cum a arătat, așadar, începutul anului universitar 2020-2021, comparativ cu ceilalți ani?

Ilie Țundrea: Foarte diferit, dar cu o frumusețe și culoare primite de la Dumnezeu. El a intervenit și a folosit criza prin care trecem ca să vedem diferența și să prețuim ce am avut. Poate și ca să nu trăim evenimentul repetându-l monotone, ca în fiecare an. **Mângâierea acestui început de an a adus-o Dumnezeu prin studenții din anul I**, cu care ne-am bucurat timp de o săptămână la orele de curs și la timpul de părtășie.

Î: *Universitatea „Emanuel” este cunoscută pentru principiile creștine pe care le promovează, pentru*

educația creștină de calitate, descrisă prin cele trei deziderate: „Pasiune, Integritate, Excelență”. Studentul creștin nu este scutit de ispita de a deveni superficial, lipsit de integritate și indiferent. Cum vă propuneți să împliniți mottoul universității în vremurile pe care le trăim?

Ilie Țundrea: Uneori, situațiile de criză îngăduite de Dumnezeu au ca menire să lucreze în favoarea Împărăției Lui și în mântuirea celor necredincioși. Ne rugăm Domnului să ne dea înțelepciunea și voința să împlinim aceste deziderate. Cred că Domnul rămâne credincios și ne va surprinde în multe moduri cu sprijinul Lui.

Î: Odată cu pandemia, economia globală a cunoscut o criză profundă, resimțită de bogați și săraci, de mici și mari. Având în vedere că Universitatea „Emanuel” este susținută în mare parte de donațiile lunare ale sponsorilor, care sunt dificultățile financiare pe care le întâmpină UEO la ora actuală?

Ilie Țundrea: Problema referitoare la sponsori este reală, dar nu cea mai importantă. Dacă Dumnezeu vrea să continuăm lucrarea prin UEO, El are suficiente resurse. În sensul acesta vreau să-l citez pe fratele Paul, rectorul universității, care, în anii de început ai școlii, fiind întrebat de comisia de acreditare: de unde veți avea veniturile financiare, de la sponsori din

America?, **a răspuns:** când ne rugăm spunem: Tatăl nostru care ești în CERURI, nu în America. Inclusiv sponsorii se roagă aceluiași Dumnezeu.

Î: Atmosfera creștină din campusul UEO, cu tot ce cuprinde ea, le lipsește studenților, care au fost nevoiți să-și găsească alte surse de hrană spirituală. Care sunt provocările spirituale cu care se confruntă Universitatea „Emanuel”?

Ilie Țundrea: Pastoral vorbind, accentul trebuie pus pe lucrarea de ucenicie. Este o preocupare neglijată și în multe dintre biserici, iar consecințele se resimt. O rezolvare la îndemână este lucrarea în grupe mici, prin implicarea îndrumătorilor de grupe.

Î: În primăvara acestui an, universitatea a fost nevoită ca, în decurs de două zile, să treacă de la forma tradițională de învățământ la cea online. Cum au reușit profesorii și studenții să se adapteze noului sistem?

Ilie Țundrea: Cred că nu poate fi vorba despre o adaptare într-un timp așa de scurt la un sistem care nu are puncte comune cu educația, și mult mai puțin cu *ucenicia*. **Dificultatea este profund simțită de cadrele didactice, cât și de studenți, și aceasta din pricina lipsei de relații interumane pe care o generează distanțarea socială.** Online-ul este o situație de moment și nădăjduim că de scurtă durată.

Sfințenie în gânduri, simțăminte, cuvinte și fapte

*La Universitatea „Emanuel” găsești nu doar profesori, ci și mentori spirituali care vin în ajutorul studenților, băieți și fete, prin sfaturi și îndemnuri oferite atât la grupele de studiu biblic („Frumusețe în sfințenie”, „Fabrica de bărbați”, grupa de evanghelizare personală și altele), cât și în mod individual. Marcela Țundrea, secretar șef al universității „Emanuel” din Oradea, mentor spiritual și coordonatoare a grupului de fete „Frumusețe în sfințenie” încurajează tinerele să-și păstreze **curăția morală** rămânând statornice în Cuvântul Sfânt, trăind pe baza aceluiași valori, indiferent de împrejurări, așa cum Daniel și-a trăit credința în circumstanțe nefavorabile.*

La fel cum Pavel l-a atenționat pe Timotei de vremurile grele ce vor urma și l-a sfătuit „Fii cu

luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora; stăruie în aceste lucruri, căci, dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă!” (1 Timotei 4:16), și noi vom putea să rămânem credincioși Domnului dacă ne hrănim zilnic din Cuvântul Său. Într-adevăr, impresia/sentimentul de singurătate este provocarea cu care se confruntă în această perioadă studentele în urma distanțării și a lipsei părtășiei de care au avut parte până la începutul lunii martie. Mare a fost, însă, bucuria surorii Marcela când studentele au avut inițiativa de a continua întâlnirile grupului de studiu și rugăciune chiar și în variantă online, lucru ce s-a dovedit, până acum, a fi o reușită.

Interviu realizat de Cheția-Maria Coman, studentă Litere, anul III

Profesorul – călăuză prin literatură

Anul 2020 a adus cu sine mari schimbări pe plan educațional. Secția de litere a Universității „Emanuel”, care pregătește viitorii dascăli și profesori creștini, a avut și ea de suferit în urma trecerii învățământului în forma online. Chiar dacă la litere, mai mult decât în cazul celorlalte secții, studiul este axat aproape în totalitate pe cărți, totuși orele de curs au fost afectate. Pentru a deveni un profesor de succes este foarte important modul de relaționare cu elevii sau studenții. Prezența fizică creează mult mai ușor un cadru în care această relație să aibă loc și face astfel încât modul de predare să fie într-o formă cât mai elaborată și accesibilă acestora.

Cum credeți că a afectat învățământul online relația student-profesor la secția de litere? Care sunt planurile unde această relație a avut cel mai mult de suferit, planul academic sau cel spiritual?

În ce formă?

Această relație student-profesor a avut de suferit din perspectiva interacțiunii. Pentru mine școala înseamnă interacțiune cu studentul, prilejul de a-l vedea, de a-l cunoaște, de a-l „citi”, de a-i surprinde necunoscutele, curiozitățile și tentațiile literare și, totodată, de a-i urmări evoluția. Un student „ascuns” într-un monitor nu poate fi nici abordat și nici perceput la fel ca în postura „face-to-face”. Se poate vorbi de un neajuns pe plan academic, concretizat în imposibilitatea accesării bibliografiei, atât pentru pregătirea temelor de seminar, cât și pentru pregătirea lucrărilor de licență. Pe plan spiritual cred că, nu atât învățarea online, cât circumstanțele create de această pandemie, au contribuit la sudarea și apropierea profesorilor de studenți prin rugăciune și nevoia de împărtășire a experiențelor.

Lector univ. dr. Adriana Foltuț

În cadrul orelor de curs nu erau comunicate doar cunoștințe, ci și experiențe de viață, sfaturi și îndrumări ce creau o legătură de prietenie între studenți și profesori, o atmosferă de bună dispoziție și făceau timpul petrecut la curs unul benefic atât pentru minte, cât și pentru suflet.

Prin intermediul ecranelor mai este realizată această legătură de prietenie și atmosferă benefică studenților ce îi motiva să-și dorească a cunoaște tot mai mult? Cum afectează învățământul online desfășurarea orelor de curs?

Surprinzător, am constatat că, în special în cadrul grupelor unde studenții se cunoșteau deja datorită faptului că petrecuseră un an sau doi împreună, legătura de prietenie a rămas, iar bucuria lor de a se revedea, chiar și în mediul virtual, era evidentă și li se putea citi în priviri. Nu-mi dau seama în ce măsură au mai păstrat legătura și în afara orelor de curs, dar cert este că atunci când o studentă, de pildă, s-a căsătorit, nu mică mi-a fost mirarea să constat că, în ciuda tuturor limitărilor și a restricțiilor colegile ei, nu numai de grupă ci și din alți ani, au venit din toate părțile țării să-i fie alături și să se bucure împreună. Acesta este doar un exemplu grăitor, care spune

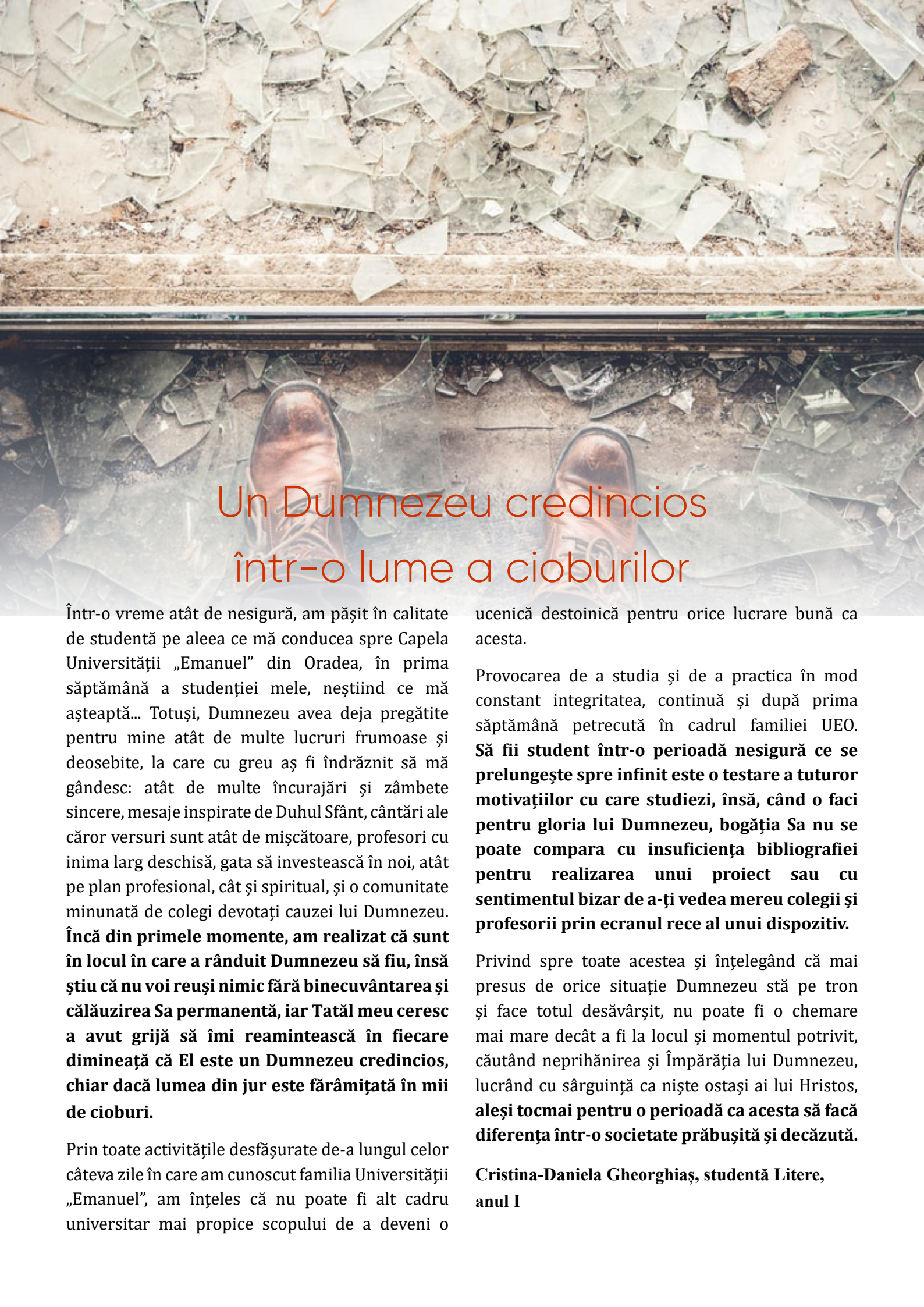
multe despre profunzimea legăturilor care există, care s-au creat și care rezistă în continuare.

Deși tot contextul cauzat de pandemie a schimbat foarte multe lucruri pe toate planurile, cred că dincolo de greutățile și impedimentele care s-au iscat am reușit, cu ajutorul Domnului și foarte mult datorită deschiderii și colaborării din partea studenților să traversăm și să fructificăm împreună, la maxim această perioadă și să admitem că, de ce nu, a fost și un prilej de a învăța lucruri noi, de a ne descoperi și redescoperi într-un mod în care probabil că nu am fi putut-o face în alte condiții.

Conf. univ. dr. Oana-Ecaterina Brîndaș

Interviu realizat de Cheția-Maria Coman, studentă Litere, anul III

Un Dumnezeu credincios într-o lume a cioburilor

Într-o vreme atât de nesigură, am pășit în calitate de studentă pe alea ce mă conducea spre Capela Universității „Emanuel” din Oradea, în prima săptămână a studenției mele, neștiind ce mă așteaptă... Totuși, Dumnezeu avea deja pregătite pentru mine atât de multe lucruri frumoase și deosebite, la care cu greu aș fi îndrăznit să mă gândesc: atât de multe încurajări și zâmbete sincere, mesaje inspirate de Duhul Sfânt, cântări ale căror versuri sunt atât de mișcătoare, profesori cu inima larg deschisă, gata să investească în noi, atât pe plan profesional, cât și spiritual, și o comunitate minunată de colegi devotați cauzei lui Dumnezeu. **Încă din primele momente, am realizat că sunt în locul în care a rânduit Dumnezeu să fiu, însă știu că nu voi reuși nimic fără binecuvântarea și călăuzirea Sa permanentă, iar Tatăl meu ceresc a avut grijă să îmi reamintească în fiecare dimineață că El este un Dumnezeu credincios, chiar dacă lumea din jur este fărâmițată în mii de cioburi.**

Prin toate activitățile desfășurate de-a lungul celor câteva zile în care am cunoscut familia Universității „Emanuel”, am înțeles că nu poate fi alt cadru universitar mai propice scopului de a deveni o

ucenică destoinică pentru orice lucrare bună ca acesta.

Provocarea de a studia și de a practica în mod constant integritatea, continuă și după prima săptămână petrecută în cadrul familiei UEO. **Să fii student într-o perioadă nesigură ce se prelungește spre infinit este o testare a tuturor motivațiilor cu care studiezi, însă, când o faci pentru gloria lui Dumnezeu, bogăția Sa nu se poate compara cu insuficiența bibliografiei pentru realizarea unui proiect sau cu sentimentul bizar de a-ți vedea mereu colegii și profesorii prin ecranul rece al unui dispozitiv.**

Privind spre toate acestea și înțelegând că mai presus de orice situație Dumnezeu stă pe tron și face totul desăvârșit, nu poate fi o chemare mai mare decât a fi la locul și momentul potrivit, căutând neprihănirea și Împărăția lui Dumnezeu, lucrând cu sânguință ca niște ostași ai lui Hristos, **aleși tocmai pentru o perioadă ca acesta să facă diferența într-o societate prăbușită și decăzută.**

**Cristina-Daniela Gheorghiaș, studentă Litere,
anul I**

Timpul petrecut în această universitate a fost unul benefic atât academic, cât și spiritual, deoarece am putut să mă dezvolt mai mult pe plan intelectual, prin educația de excelență de care am avut parte, și, totodată, pe plan relațional, prin prietenii ce le-am legat cu studenții și cu unii profesori.

Odată cu venirea pandemiei, mersul normal al lucrurilor a fost întrerupt la nivel mondial, iar Universitatea „Emanuel” a fost nevoită și ea să adopte învățământul online pentru continuarea activității didactice.

Astfel, prin lipsa accesului la biblioteca universității, care oferea o parte din bibliografia necesară pentru realizarea temelor și seminarelor, fiecare student a fost nevoit să apeleze la surse de studiu online sau la biblioteca personală. În ceea ce privește cărțile și bibliotecile virtuale, încerc să ignor ajutorul lor, pentru că prefer cărțile fizice, deoarece îmi place să notez idei și să subliniez informațiile pe care le consider practice. În cazul bibliotecilor online, informația mi se pare mult mai dificil de recepționat și de prelucrat. De aceea, încerc să îmi cumpăr din anticariate sau din librării cărțile necesare, nu doar studiului, ci și alimentării curiozității într-un anumit domeniu. Având cartea în mână și știind că-mi aparține, îmi dă mai multă încredere în mine și elan să-mi îmbogățesc cunoștințele și să aprofundez studiul pentru fiecare dintre cursurile de la facultate.

Programul zilnic, la fel ca întotdeauna, este și în această perioadă unul plin. Pe lângă faptul că petrecem foarte mult timp în fața laptopului pentru a participa la cursuri, la terminarea acestora suntem nevoiți să apelăm tot la prietenul nostru computer pentru a ne scrie seminarele sau temele. **Cu toate că reprezintă cea mai bună variantă a vremurilor pe care le trăim, învățământul online este cu mult inferior învățământului clasic, deosebindu-se mai ales prin concentrarea redusă și efectele negative pe care le cauzează asupra corpului nostru petrecerea unui timp îndelungat în fața calculatorului.** Cu toate acestea însă, pot spune că domeniul spiritual, îndeosebi timpul dedicat studiului biblic personal nu a avut de suferit. Dimpotrivă, timpul alocat cercetării Scripturii și hrănirii din Cuvântului lui Dumnezeu a crescut datorită faptului că sunt mai mult acasă și îmi pot organiza după bunul plac programul zilnic. Aștept însă cu nerăbdare întoarcerea la universitate și revenirea la formă fizică de predare.

Bianca Marc, studentă Litere, anul II

Prima săptămână petrecută în campusul UEO m-a uimit, a fost atât de diferită experiența față de liceu și gimnaziu, a fost cu mult mai specială.

Aspectele pozitive erau definite de atmosferă, de personalul administrativ, de profesorii care încercau să ne ofere o experiență adevărată a unei festivități de deschidere a unui nou an universitar, așadar, ne-au pregătit cadrul pentru tot ceea ce aveam nevoie ca să ne simțim bine primiți. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a oferit ocazia să studiez în cel mai plăcut loc. Din nefericire, aspectul negativ a fost prezența pandemiei, a acestui val, care ne-a privat de unele momente care ne erau destinate fiecărui „boboc” în prima zi de facultate, socializare cu studenții, cunoaștere, îmbrățișări.

Cu toate acestea, nu m-am lăsat demoralizată, ci cu fruntea sus am început această etapă plină de emoție în minunatul încă „necunoscut”. În ceea ce privește procurarea materialelor pentru studiu este, într-adevăr, puțin mai dificil, dar și în această privință am rămas plăcut surprinsă de relația care există între studenții acestei universități, nu doar noi din anul I, ci și cu cei din anii mai mari, ne ajută între noi cu materialele de care avem nevoie și cu informații utile în abordarea volumului de informații pe care trebuie să le învățăm. Mi-aș fi

dorit totuși să fac cursurile la Universitate să simt cu adevărat anii studenției, dar situația de față nu ne permite lucrul acesta. Ne încredem însă, în Dumnezeu și ne rugăm să lase mila Lui peste țara noastră și peste lumea întregă și cât de curând să ne revedem plini de optimism și râvnă în călătoria noastră spre formarea atât intelectuală, cât și spirituală la Universitatea „Emanuel”.

Rahela Cristurean, studentă Litere, anul I

Profesorii și prietenii pe care i-am întâlnit în această universitate m-au ajutat să cresc foarte mult spiritual, dar nu numai atât. **La Universitatea „Emanuel” am reușit să mă îmbogățesc mult pe plan academic prin educația de calitate pe care universitatea o oferă și care e predată de profesori bine pregătiți, prin colegi și studenți care te stimulează să înveți și, nu în ultimul rând, prin sursele pe care UEO le oferă**, în special biblioteca ce pune la dispoziția studenților o varietate de cărți ce așteaptă să fie deschise și studiate.

Trecerea în învățământul online a schimbat drastic modul de desfășurare al cursurilor și a îngreunat procesul de aflare a surselor necesare pentru teme și seminare. Sursele online și cărțile virtuale răspund într-o oarecare măsură cerințelor studenților, dar nu acoperă în totalitate nevoile lor, în special pe partea de limbă și literatură română. Unele dintre cărți sunt disponibile în întregime în format pdf, dar altele pot fi găsite doar parțial pe Google Books sau alte biblioteci virtuale. Personal, nu reușesc să-mi procur toate materialele și cărțile necesare pentru fiecare dintre cursuri, fapt pentru care apelez la cărțile celor apropiați, la biblioteca proprie, iar acolo unde se găsesc surse, chiar și la internet.

De asemenea, trecerea în online a cursurilor crește considerabil timpul petrecut în fața laptopului, lucru dăunător pentru sănătatea corpului nostru. Din această cauză, timpul alocat orelor de studiu personal s-a diminuat cu mult. După aproximativ 10-12 ore petrecute pe laptop la cursuri și teme, e mult mai greu să continui studiul individual tot pe computer. În perioada în care cursurile se desfășurau în mod fizic, era mai ușor să aloc cât mai mult timp studiului personal, deoarece expunerea la ecran era mai mica și biblioteca ne stătea tot timpul la îndemână. **Aștept cu nerăbdare întoarcerea la universitate, dar în același timp, cred cu tărie că Domnul se folosește și de această perioadă pentru a ne șlefui caracterele și a ne modela pentru lucrarea Sa.**

Anca Bogdan, studentă Litere, anul II Interviu realizat de **Cheția-Maria Coman, studentă Litere, anul III**

Seriozitate și integritate în adaptarea la lumea virtuală

Cuvântul lui Dumnezeu a fost, încă din vremuri străvechi, stâncă pe care ucenicii lui Hristos și-au zidit viața. Mai mult decât atât, o parte dintre oamenii aceștia au primit și chemarea de a-i echipa și pregăti pe cei care și-au exprimat încredințarea misiunii de păstorire a trupului lui Hristos, Biserica.

Având în vedere această mare sarcină încredințată de Dumnezeu dascălilor creștini, care ar fi unele dintre inițiativele pe care aceștia le-au întreprins în activitatea lor de predare? În alte cuvinte, cum îi pregătește Universitatea „Emanuel” pe viitorii păstori, astfel încât să facă față unor astfel de vremuri de criză mondială?

În momentul în care s-a anunțat această schimbare de paradigmă a sistemului de desfășurare a cursurilor, personal am căutat să pregătesc cursurile în așa fel încât să fie adaptate la noul context de predare. Am rescris materialul de cursuri, am alcătuit prezentări PPT pe care să le împărtășesc cu studenții în timpul conectărilor online, am regândit programa cursurilor și am rescris testele pentru a se potrivi cu noul context

online, susține lectorul univ. dr. **Corin Mihăilă**.

Învățământul online a produs multe schimbări în felul în care studenții percep predarea și învățarea, dar și în felul în care profesorii își structurează cursurile.

Ce provocări întâmpinați, ca dascăl, în relația profesor-student? Va putea fi această relație la fel ca înainte sau chiar mai adâncă?

Lector univ. dr. **Corin Mihăilă**: Este evident că interacțiunea fizică față-în-față nu poate fi înlocuită de comunicarea online. Dumnezeu ne-a creat ființe care să interacționăm unele cu altele prin toate simțurile, iar comunicarea online este limitată în acest sens.

Una dintre provocările pe care le întâmpin ca dascăl este lipsa unei receptări corecte a reacțiilor studentului în timpul predării, dat fiind faptul că acesta nu își deschide camera și își permite să îndeplinească alte îndatoriri în timpul cursurilor, activități ce îi distrag atenția de la materialul prezentat. Ca profesor, această realitate mă forțează să fiu mult mai motivat în a găsi metode de predare care să îi țină pe studenți implicați activ pe toată durata cursului. Mai mult decât atât, modalitatea de evaluare în scris a studentului este privată de siguranța îndeplinirii de către student a normelor etice care privesc fraudă.

Spre a deveni păstori și slujitori bine echipați, studenții de la secția de teologie pastorală participă anual la așa-numita practică eclezială, cu ocazia căreia au posibilitatea de a gusta din ce înseamnă predicarea în biserică, sacrificiul slujirii și relaționarea eficientă cu oameni.

În contextul pandemiei de Covid-19, cum se poate regândi o astfel de practică, fără ca studenții să piardă această oportunitate fantastică? Există vreo inițiativă a secției de teologie pastorală în vederea desfășurării practicii ecleziale?

Lector univ. dr. **Corin Mihăilă**: Consider că bisericile ar trebui să gândească metode de integrare a studenților în practica eclezială folosindu-se de mijlocul online. În calitate de pastor, pe lângă cea de profesor, am căutat să mă adaptez și să creez un context și pentru biserică, pentru părtășie online și învățare online. Bisericile ar putea integra studenți într-un astfel de grup de ucenicizare online în

perioada de practică eclezială, fără ca aceștia să fie nevoiți să se deplaseze. În acest grup, ei ar vedea felul în care conducerea spirituală a bisericii își pregătește studiul, cum studiază practic Scriptura împreună și cum gândește implementarea de noi metode de lucrare eficiente pentru acest context.

Trecerea în online a studenților de la secția de teologie pastorală a fost un exercițiu de adaptare la circumstanțe ostile, dar și o dovadă a integrității în credință, evanghelizare și slujire.

Într-un astfel de context al distanțării sociale, cum împlinesc studenții de la secția de teologie pastorală acest mandat al lui Hristos? Știm că porunca cristică se adresează tuturor ucenicilor de peste veacuri, însă cum sunt viitorii păstori ai Bisericii un exemplu în ce privește Evanghelizarea într-o vreme ca aceasta?

Cred că în această vreme de distanțare socială, vom împlini porunca cristică apropiindu-ne mai mult de Tatăl nostru prin rugăciune. Astfel putem crește în sensibilitatea noastră față de Dumnezeu și față de cei care se îndreaptă spre pedeapsa veșnică. După

cum spune și E.M. Bounds, „Actul rugăciunii este cel care dă sensibilitate, aduce înțelepciune, lărgeste și întărește inima”, punctează **Iosif Căpușeanu**, student la teologie pastorală, anul II.

Însă mărturisirea Evangheliei trebuie să fie însoțită de mărturia personală. Așadar, suntem o mărturie în ce privește speranța ce o avem ca oameni mântuiți, în urma Evangheliei. După încadrarea în acești parametri putem să ne gândim la Evanghelizare. Aspectul fundamental în această perioadă este investirea în relații cu oamenii din cercul de influență, mai bine

spus oamenii cu care intrăm cel mai des în contact: vecinii, rudele, frizerul, vânzătoarea de la magazin, etc., continuă **Cristi Gavrilu**, student la teologie pastorală, anul IV.

Continuând discuția, **Beni Mitrea**, student la teologie pastorală, anul III, ne spune că trăim într-o societate ultra-conectată. Toată tehnologia folosită de oameni pentru comunicare este disponibilă în vederea transmiterii Vestii Bune, deocamdată. Cu siguranță avem rude sau prieteni nemântuiți în agendele noastre telefonice, așa că aceasta nu ne poate scuza pentru a sta pasivi în urma restricțiilor fizice impuse de autorități.

Cristi Gavrilu concluzionează că uităm adesea că suntem chemați să fim o mărturie și să mărturisim Evanghelia, nu să mântuim noi oameni. Aceasta implică să fim aproape de oamenii din jurul nostru într-un mod constant în speranța ca ei să se întoarcă la Domnul. Lumina nu ne-a fost dată să o ținem în biserică sau între patru pereți acasă, dar pentru asta este nevoie de sacrificiu de sine, ceea ce azi nu mai este la modă!

UNA DINTRE DEVIZELE UNIVERSITĂȚII
„EMANUEL” ESTE INTEGRITATEA,
VALOARE PE CARE PROFESORII ȘI
STUDENȚII DEOPOTRIVĂ ÎNCEARCĂ S-O
DEZVOLTE ÎN PROPRIILE VIEȚI.

ÎNTR-O VREME ÎN CARE CURSURILE ȘI
ACTIVITĂȚILE AU TRECUT ÎN ONLINE, ÎN
CARE STUDENȚII NU SE MAI AFLĂ SUB
PRIVEGHEREA ATENTĂ ȘI STRICTĂ A
DASCĂLILOR, CUM POATE UN STUDENT
SĂ RĂMÂNĂ INTEGRU?

Cristi Gavrilu: Cred că în acest context devine și mai importantă conștientizarea faptului că Dumnezeu este omniprezent. El ne vede când alții nu ne văd. Prioritatea noastră e să facem lucrurile pentru slava Lui, nu a oamenilor! Iar pentru aceasta este fundamental să creștem în dragostea pentru El, și din dragostea aceasta să se nască integritatea noastră. Pentru că facem ce facem de dragul Celui pe care Îl iubim cel mai mult. Iar „cine Mă iubește păzește poruncile Mele”. Ascultarea e dovada dragostei.

Beni Mitrea: Dacă avem o relație sănătoasă cu Dumnezeu, nici nu mai contează contextul în care ne aflăm. În această privință, avem de învățat de

la Iosif, personajul biblic din Vechiul Testament. Vândut de frații săi și ajuns într-o țară străină, era liber să păcătuiască, departe de atenția tatălui său. Dar nu a făcut-o, ci a trăit integru conștientizând prezența lui Dumnezeu cu el, oriunde.

Iosif Căpușneanu: De asemenea, cred că o viață de rugăciune cu o motivație dirijată de cuvintele Scripturii te poate face conștient de atotprezența lui Dumnezeu. Aceasta este cheia pentru o integritate care să reziste și în spațiul online, în spatele unei camere închise și al unui microfon oprit.

Interviu realizat de Damaris Zlatan, studentă Litere, anul III

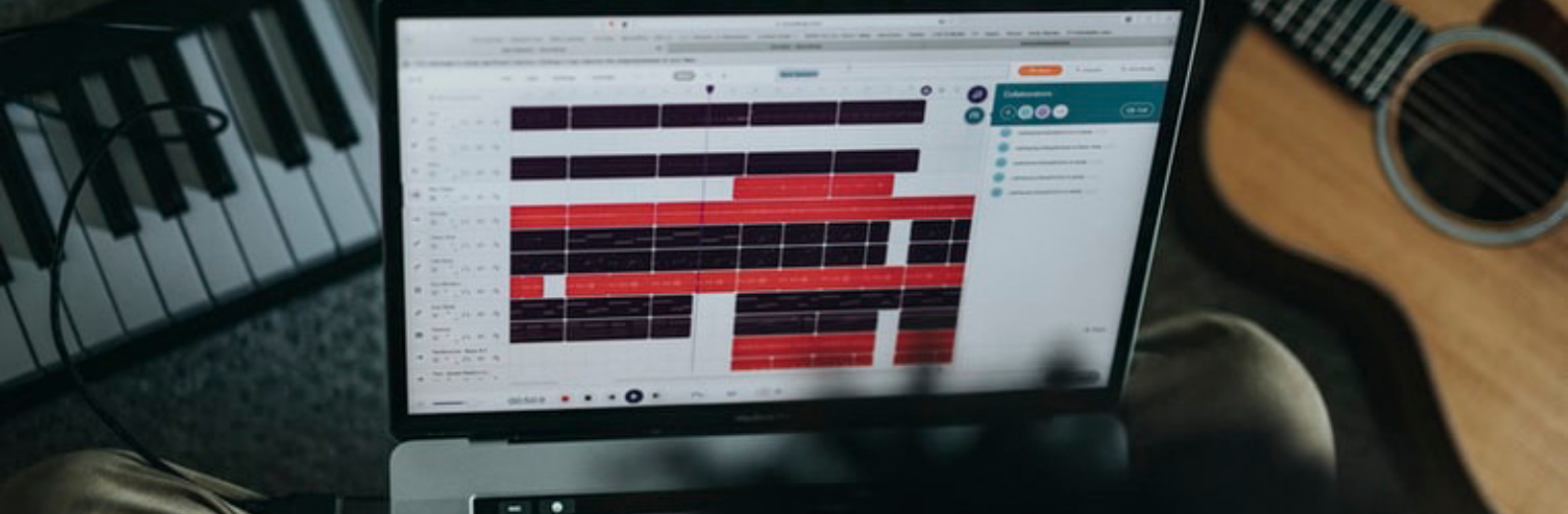

Muzica: o laudă la adresa lui Dumnezeu

Muzica, creată pentru a-L slăvi pe Dumnezeu, a ajuns în zilele noastre tot mai denaturată atât prin versurile cântate, cât și prin ritmul folosit în melodii. La Universitatea „Emanuel”, însă, muzica este readusă la scopul ei inițial, și anume acela de a ne închina lui Dumnezeu prin intermediul laudei. În cadrul universității noastre, la specializarea Muzică se pune accent nu doar pe calitate, ci și pe mesajul cântecelor.

Învățământul online, impus de venirea pandemiei, este mai mult sau mai puțin o soluție pentru continuitatea studiilor universitare. Ca să avem o înțelegere mai bună a modului în care se desfășoară în prezent cursurile online, am apelat la ajutorul a doi dintre profesorii secției de Muzică, și anume lector univ. dr. Ana-Ruth Micula și lector univ. dr. Emanuel Bălăceanu.

Cum este posibilă desfășurarea cursurilor în astfel de condiții și cum este realizată evaluarea studenților?

Suntem într-adevăr, la limita posibilităților în ceea ce privește disciplinele de natură practică, precum instrument, canto, dirijat și ansamblu coral.

Primul și cel mai mare neajuns este faptul că nici profesorii, nici studenții nu au acces fizic la tehnica interpretării. În muzică, verificarea tehnicii este esențială în cele mai mici detalii (poziția degetelor pe instrument, dezvoltarea reflexelor, tehnicile de respirație, coordonarea componentelor aparatului fonator în cânt, calitatea sunetului instrumentului/vocii, etc). Într-o lume digitală cu multe scăpări de frame-uri video și reducerea sunetelor ținute datorită interpretării platformelor video ca zgomote de fond, aceste detalii se pierd cu ușurință.

Provocarea apare astfel și datorită faptului că lipsește un feedback instant a ceea ce înțeleg studenții din predarea noastră. Cu toate acestea,

Muzica nu ne ajută doar să ne îndreptăm gândul către Dumnezeu, ci ne dă putere să trecem biruitori prin momentele dificile ale vieții, așa cum s-a întâmplat și în cazul apostolului Pavel

încercăm să nu ne lăsăm intimidați de limitări, ci să le depășim.

Adeseori cerem studenților să se înregistreze video și să încarce pe platformă materialul înregistrat direct de la sursă. Astfel, avem o mult mai bună idee despre ceea ce au înțeles și despre evoluția lor. Acest proces ia timp, iar feedback-ul nu poate fi dat în ora respectivă, ci ulterior, fie în scris, fie oral, în următorul laborator/seminar.

Un mare avantaj este faptul că înregistrându-se, studenții au ocazia să se verifice ei înșiși mult mai bine vizionând performanța lor, având acces practic nelimitat la modul în care au interpretat la un moment dat în înregistrare. În viața reală, de multe ori după interpretarea de la clasă, se pierd urmele „prestației” de la oră. Rămân doar notițele și indicațiile profesorului. Înregistrând însă și revizualizând, studenții au ocazia de a deveni mult mai critici cu ei înșiși.

Lector univ. dr. Emanuel Bălăceanu

și a lui Sila care în timp ce aflau în temniță „se rugau și cântau cântări de laudă” (Fapte 16:25). Secția de Muzică experimentează această latură a muzicii care vindecă, în cadrul organizației Hospice prin implicarea în proiectul, „Armonii și terapii pentru copii cu nevoi speciale”.

Cum ați reușit să continuați acest proiect de muzicoterapie în cadrul organizației Hospice?

După cum știți, spitalele au interzis orice fel de activități de acest tip. Dar ne bucurăm de o perioadă în care studenții să crească în cunoștințele teoretice ale muzicoterapiei. Astfel, avem studenți de la programul de master care studiază cu experți în domeniu de la „University of the West of England Bristol”, iar de curând colega noastră conf. univ. dr.

Lois Văduva a terminat programul de „Master of Arts” în „Music Therapy” la aceeași universitate.

De asemenea, studenții compun cântece personalizate pentru copiii pe care îi vor revedea după finalizarea acestei perioade restrictive.

Lector univ. dr. Ana-Rut Micula

În final, cum credeți că a fost afectată această latură spirituală a credinciosului și în special a studenților de la Universitatea „Emanuel”?

Cred, și împărtășesc cu alți slujitori ce se ocupă de închinarea prin laudă în biserică, faptul că perioada pandemiei este o perioadă în care Isus Hristos face curățenie în Biserica Lui. În Biserica lui Hristos s-a aciuat, în diverse forme, fățișe sau subtile, spectacolul, înlocuind preoția credincioșilor cu muzică de tip fast-food servită pe tavă și consumată, nu cântată de aceștia. Echipele de slujitori (coruri, formații, band-uri etc) deveniseră stagiune de spectacol, iar singura modalitate de a te implica în slujire devenise muzica. Bisericile parcă au uitat să facă ucenici, să misioneze și să cânte ca un trup, cu toți membrii săi (Romani 15:6). Membrul a devenit un simplu consumator, în timp ce slujitorii sunt cei consumați.

Trist lucru este că într-un asemenea context antropocentric, Domnul Hristos nu poate lucra, cu

atât mai mult cu cât El devine doar un pretext al activităților noastre frecvente, și nu Scopul Ultim al închinării noastre.

Deși corurile sunt o expresie biblică a închinării întregii biserici, iar mădularele trupului lui Hristos au contribuția lor (inclusiv muzicală) în biserică, accentul a început să fie pus doar pe aceste aspecte, Biserica adesea uitând să conștientizeze prezența și centralitatea lui Hristos în închinarea ei întreagă: „acum și aici”, în gândire, în inimă, în voce, în cuvinte și în priviri.

Însă această pandemie ne-a luat numai ceea ce se considera a fi închinare, pentru că, închinarea adevărată nu o poate lua nimeni și nimic, de la acela care Îi aparține lui Dumnezeu (Habacuc 3:17-19). Prin urmare, ar trebui să o vedem ca pe un mare har, ca pe o ocazie de cercetare și pocăință. Când ne este luat spiritul de turmă, Hristos se vede ca adevărat Păstor. Când suntem ținuți la distanță unii de alții, în mod natural, cei care sunt cu adevărat ai Lui, se apropie de El și Îl caută. Avem încă zile de pandemie în față, pe care trebuie să le răscumpărăm în rugăciune și meditație la esența închinării, să ne cercetăm și să ne înnoim mintea, pentru ca Hristos să domnească cu adevărat în Biserica Lui.

Lector univ. dr. Emanuel Bălăceanu

Interviu realizat de Cheția-Maria Coman, studentă Litere, anul III

Muzica și pandemia – armonia, leacul frustrării

Universitatea „Emanuel” este un loc al armoniei și al bune dispoziții, în care imnurile se împletesc cu psalmii, iar studenții de la specializarea Muzică aduc laude pentru gloria lui Dumnezeu. Însă pandemia Covid-19 le-a dat de furcă și studenților de la Muzică. Oare a însemnat anul 2020 încetarea cântului pentru studenții acestei specializări?

Întrebarea nu mi-a dat pace, așa că am pornit în căutarea unui răspuns, îndreptându-mă spre Universitatea „Emanuel”. Am deschis încet ușa unei săli în care studenții de la Muzică obișnuiau să își exerseze talentul. Am pășit sfioasă înăuntru: pianul era acoperit cu o pânză groasă, semn că nimeni nu și-a mai plimbat de mult degetele pe clapele alunecoase. Un pupitru, altădată încărcat cu partituri, era acum gol, stingher, așezat într-un colț. Sala fremăta înainte de vocile dulci ale cântăreților, acum – nicio voce, niciun glas, nicio mișcare. Priveliștea nu m-a mulțumit deloc, așa că am plecat în căutarea cântăreților. După multă alergătură i-am găsit și le-am adresat întrebare care mă chinua pe mine: „A însemnat anul 2020 încetarea cântului pentru voi?”

Ionatan Drăgoi (Muzică III): Cu siguranță, luna martie a anului 2020 nu a însemnat încetarea cântului pentru noi, studenții de la secția de Muzică: cu toate acestea, sunetul muzicii a continuat la casa fiecăruia. Cert este că această perioadă a fost dificilă din perspectiva disciplinei și fiecare dintre noi am experimentat cum depărtarea fizică a determinat și lipsa consecvenței în studiul personal. Totuși, pentru cei mai serioși dintre noi, revenirea în zona de reședință a însemnat continuarea și aprofundarea studiului. Spre exemplu, eu am fost motivat să continui slujirea online în biserica din care fac parte. Darul muzical a continuat, așadar, să se manifeste online, atât pentru biserică, dar și în cadrul facultății.

Loredana Lissi (Master Muzică I): Începând cu luna martie, totul s-a dat peste cap; tot ce era normal pentru noi până atunci a devenit în doar câteva zile anormal. Da, a fost o perioadă foarte grea. Toate turneele și concertele s-au anulat, sperând că va trece curând, iar noi am intrat în prima săptămână de pandemie, îndoielnici, temători oarecum, dezamăgiți, având speranța că va trece repede. **Cred că în acea săptămână, odată cu implementarea stării de urgență, cântul studenților de la muzică a încetat – dar numai pentru puțină vreme. Aveam să ne obișnuim cu tot ce se întâmplă în jurul nostru și să lăsăm cântul din inima noastră să prindă iar glas.**

Din luna martie a anului 2020, Universitatea „Emanuel” a adoptat sistemul online de predare. Probabil că, dintre toate secțiile universității, provocările cele mai mari în continuarea cursurilor le-au întâmpinat studenții de la secția Muzică. Alte întrebări s-au născut în mintea mea. Oare cât de grea a fost adaptarea la noul sistem pentru un student la Muzică? Și care sunt dificultățile actuale pe care le întâmpină studentul care dorește să exceleze în arta muzicală? Nu puteam afla răspunsul la întrebare decât vorbind cu un student în cauză.

Larisa Berinde (Muzică III): Cred că secția de Muzică a avut parte de cea mai radicală schimbare în acest sens, pentru că majoritatea cursurilor noastre sunt strâns legate de partea practică, și aceasta este esențială. **Adaptarea la noul sistem a fost o provocare, deoarece ne-a responsabilizat pe fiecare dintre noi să găsim mijloacele cele mai bune de a studia și de a învăța.**

Printre dificultăți aș putea menționa că nu e foarte avantajos pentru un student de la secția de Muzică să locuiască la bloc, mai ales că sunt perioade limitate ale zilei în care poți studia fără să deranjezi. Iar o altă dificultate are de-a face cu instrumentul (pentru mine, personal), pentru că pianele universității sunt de o calitate superioară, iar studiul și calitatea acestuia pot fi apreciate diferit.

Loredana Lissi (Master Muzică I): Cred că cea mai mare dificultate pe care o întâmpină studentul care vrea să învețe muzica este că **nu poate avea profesorul lângă el**, mai ales la materiile practice, la care trebuie să înveți oral, cu ajutorul exemplurilor pe care le primești de la profesor. Pentru mine a fost foarte grea adaptarea cu noul sistem online, dar cred că și pentru profesorii noștri.

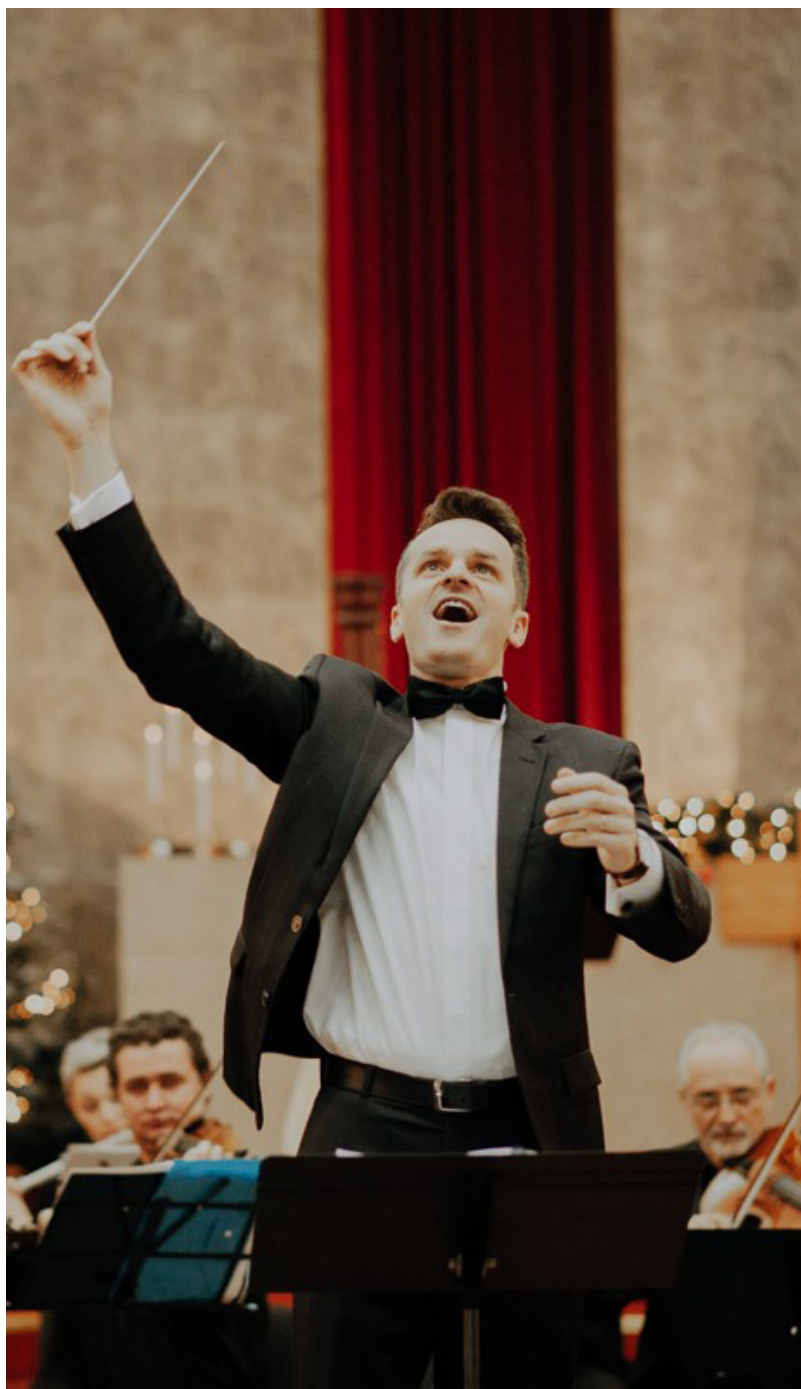
După discuțiile cu studenții, gândurile mi-au fugit în trecut, la momentele solemne și înălțătoare când puteam auzi Corul Mixt de Cameră al Universității „Emanuel” cântând. Concertul de Crăciun, concertul de absolvire, slujirile din bisericile de departe și de aproape, toate au încetat în această perioadă. Însă posibilitățile de a folosi darul muzical nu sunt

epuizate. Oare cum s-au gândit studenții de la Muzică să își valorifice darul în contextul actual?

Loredana Lissi (Master Muzică I):

Încă îmi mai amintesc ce bucuroasă eram de toate misiunile în care trebuia să mergem cu corul. Aveam calendarul plin, din februarie, până la sfârșitul lui iunie, când se încheia anul universitar. Am fost foarte tristă când s-au anulat toate. **Cred că cel mai bun mod de a-ți valorifica darul muzical în această perioadă este prin scurte video-uri, în care să încurajezi prin cânt persoanele dornice să asculte. Fie că este vorba de ansamblu sau de melodii solo, important este mesajul din spatele melodiei și felul în care îl transmiți.**

Interviu realizat de Lavinia Păunovici, studentă Litere, anul III

Aproape de oameni, într-o lume a distanțării

„Unul dintre copiii cu care lucrez se afla la sfârșit de tratament chiar înainte de instalarea pandemiei. Era nerăbdător ca după 8 luni să iasă din izolarea impusă datorită imunității scăzute, dar acest virus a avut un alt plan cu el. A fost o mare dezamăgire să treacă dintr-o izolare în alta.”

(povestea unui copil, redată de lector univ. dr. **Estera Ciobanu**, asistent social la Fundația „Hospice” Emanuel, Oradea.)

Universitatea „Emanuel” din Oradea are ca scop pregătirea viitorilor oameni care vor gusta din societatea zilei de astăzi și dorește ca partea spirituală și cea profesională să se îmbine pentru a ieși la lumină oameni care să schimbe lumea. Ne aflăm la un an mai special, un an în care bisericile au fost închise, familiile nu s-au mai revăzut, grupurile de rugăciune s-au limitat la online, învățământul a fost deficitar, credința oamenilor s-a periclitat, într-un singur cuvânt: lumea s-a oprit în loc. Pandemia de Covid-19 a afectat omenirea și în același timp cuvântul „izolare” a devenit din ce în ce mai folosit, și a

fost pus, totodată, în aplicare.

Știm că din cauza izolării la domiciliu, în contextul pandemiei a crescut numărul oamenilor care au nevoie de servicii sociale speciale. De sunt tineri, copii sau bătrâni, toți au pierdut conexiunea cu asistenței sociali. Pentru a răspunde acestor întrebări, am luat legătura cu Lector univ. dr. Estera Ciobanu de la secția de Asistență Socială.

Lucrând cu copii, tineri și persoane în vârstă care suferă de cancer, cum s-a primit vestea unui virus nevăzut la fundația „Hospice” Emanuel?

Vestea unui virus care se răspândește cu repeziciune și care lovește în mod special persoanele cu alte afecțiuni, cu probleme respiratorii, a adus mult dezechilibru.

Una dintre mămici m-a întrebat într-o zi: „Ce șanse credeți ca are copilul meu să supraviețuiască acestui virus?” Amenințarea unui virus care poate ucide, față de pacienții care au o boala amenințătoare de viață, a copleșit pe mulți dintre aceștia.

În calitate de asistent social la fundația „Hospice” Emanuel, ce ne puteți spune în legătură cu evoluția pacienților în această perioadă delicată și cum ați reușit să rămâneți aproape de ei în contextul distanțării sociale?

Pe lângă suportul medical care este esențial, suportul psiho-social este componenta semnificativă în a sprijini pacienții. În această perioadă, am continuat să sprijinim aceste familii, dar a trebuit să mă adaptez restricțiilor impuse. Au fost multe situații în care am folosit tehnologia pentru a continua să ofer suport social și emoțional. Din cauza izolării, accesul la serviciile publice a fost limitat, astfel că am sprijinit familiile în obținerea drepturilor prin facilitarea depunerii actelor on-line.

Copiii cu diagnostic oncologic care sunt în curs de chimioterapie sunt obișnuiți cu izolarea și cu purtarea permanentă a măștilor. Dar, din păcate pandemia i-a aruncat într-o izolare și mai mare. Izolare chiar și față de membrii apropiați din familie. (Lector univ. dr. **Estera Ciobanu** și asistent social.)

În găsirea răspunsului la următoarea întrebare, în ajutorul nostru intervine și lectorul univ. dr.

Annamaria Balla.

Din cauza faptului că nu numai organizațiile au suferit anul acesta, ci și universitățile, care au trebuit să regândească modul de desfășurare a cursurilor care se făceau înainte față-în-față, trecând la un mod hibrid, fiind profesor, credeți că în această perioadă de pandemie, relația dintre profesor și student a avut de suferit? Care au fost avantajele și dezavantajele mediului online?

Personal, cred că relația dintre profesor-student/studenti a suferit multe schimbări. Studenții au devenit mai dependenți de activitatea profesorului. Aici mă gândesc în primul rând la faptul că, studentul neavând acces la bibliotecă, într-un mod firesc, așteaptă materialele de studiu de la profesor. Acest fapt la prima vedere ar părea a fi un avantaj prin faptul că există o conectare continuă unul-la-unul între profesor și student prin platforma de învățare. Dar pe termen lung acest aspect este un dezavantaj în dezvoltarea studenților.

Mediul online este mai impersonal. Studenții pe care îi avem în anul 2, respectiv 3, au fost obișnuiți să interacționeze cu profesorul în timpul orelor. Au fost încurajați să pună întrebări, au lucrat pe grupe mici, au fost mult mai "prezenți" și implicați la ore. Acum au devenit mai tăcuți, mai puțin implicați. Iar cei din anul 1 nici n-au avut posibilitatea să se învețe cu aceste obișnuințe, astfel sunt și mai tăcuți. Partea bună este aceea că, în cazul în care sunt numiți răspund la întrebări. (lector univ. dr. **Annamaria Balla** și psiholog clinician)

Interacțiunea socială față în față cu studenții, nu poate fi comparată cu cea din mediul online. Într-adevăr, nu mai avem acea bucurie de a ne vedea față

în față, de a interacționa direct, dar disponibilitatea noastră ca profesori e aceeași față de studenți.

Avantajele și provocările sunt deopotrivă valabile atât pentru noi ca și profesori cât și pentru studenți. Consider ca eficiența cursurilor nu este redusă în mediul on-line, ci poate fi cel puțin la fel de eficientă, chiar dacă sunt câteva minusuri în această privință. Una dintre marile dezavantaje e excesul de timp petrecut în fața computerului, lucru care poate limita atenția studentului la curs, dar și oboseala pe care o aduce cu sine. Unul dintre cele mai mari avantaje ale mediului online este alternativa de a continua studiile în imposibilitatea de a o face cu prezența fizică.

Îmi amintesc de perioada studenției când aveam posibilitatea să mergem în misiune cu grupuri de studenți, să jucăm volei în curtea universității, să facem practică la diferite fundații, să avem părtașie unii cu alții, să studiem seara în sălile de curs și mă uit cu tristețe în special la studenții din anul I care nu pot gusta din aceste bucurii ale perioadei de studenție. (Lector univ. dr. **Estera Ciobanu** și asistent social.)

În perioada aceasta cu totul deosebită, lumea cu care trăim caută să găsească răspunsuri la întrebări, precum: cum își vor plăti cheltuielile lunare, ce vor pune pe masă, cum vor putea face față lucrului de acasă cu copiii, însă nu își pun întrebarea „cum mă va găsi Dumnezeu pe mine, dacă este să mă ia din această lume?”

Făcând referire la activitățile care se desfășurau în campusul universității Emanuel (slujiri în biserici, seri de tineret, grupuri de rugăciune), cum ați căutat- respectând totodată distanțarea socială- să duceți mai departe mesajul lui Hristos? Care sunt minusurile aduse de mediul online în aceasta privință?

Perioada de pandemie a fost destul de grea din punct de vedere al slujirii, fiind implicată în corul de tineri al Bisericii Emanuel, iar datorită pandemiei nu am mai avut oportunitatea slujirii din cauza distanțării, programele s-au desfășurat on-line. Având în vedere că studenții au plecat din campus înspre case, nu am mai putut sluji nici în misiuni pe sate. În această perioadă nu am mai

avut oportunitatea de slujirii, conform distanțării sociale, iar acest lucru ne-a întristat pe majoritatea dintre noi. Totuși, atunci când s-a ivit ocazia, nu am ezitat și am spus oamenilor despre Dumnezeu. (**Andrei Andreea Dana**, studentă Asistență Socială, anul III)

Din dorința de a afla diferite perspective, o altă studentă ne-a răspuns astfel:

De multe ori în istorie, perioadele de criză au fost cele mai răsunătoare în vestirea Evangheliei. Oamenii au căutat mai mult să se roage lui Dumnezeu dacă nu din motive ale credinței cel puțin din punct de vedere al tradiției. Dintr-un punct de vedere, în calitate de creștini beneficiem de acest timp ca să vestim salvarea și pacea pe care le aduce Dumnezeu omului care primește mântuirea Sa prin credință, iar dintr-un alt punct de vedere, suntem nevoiți, împreună cu ceilalți oameni, să fim distanți și precauți. În comunitatea în care locuiesc, împreună cu membrii bisericii locale, perseverăm în rugăciune și folosim mediul online pentru a duce Vestea Bună mai departe de porțile clădirii noastre. (**Dobrea Maria**, studentă Asistență Socială, anul III)

Secția de asistență socială din cadrul universității „Emanuel” colaborează în fiecare an cu diferite instituții (penitenciar, cămine de copii, cămine de bătrâni ș.a.m.d.) pentru a pregăti viitori asistenți sociali.

Fiind una dintre specializările cu cele mai multe ore de practică, cum ați regândit împreună cu profesorii modul de desfășurare a acestora?

Atunci când ne uităm în jur și vedem nevoile oamenilor și situațiile critice prin care trec, suntem motivați să continuăm pe drumul pe care l-am ales. Încercăm să vedem cum ne putem implica în societatea în care locuim ca să facem bine celor care se află în impas. Căutăm instituții și oameni care sunt dispuși să poarte mască, să respecte distanțarea socială și care să nu renunțe în a-și împlini lucrarea. (**Dobrea Maria**, studentă Asistență Socială, anul III)

Interviu realizat de Tabita-Alexandra Pînzariu, studentă Litere, anul III

Cioc, cioc...

Cine e?

Un învățăcel...

Unii spun că studenții de la Management au mereu o agendă la îndemână. Am auzit că o țin în buzunar sau în mapă și că nu există vreo oră necontabilizată, vreun sfert de oră irosit sau vreun minut care să se piardă în nebuloasa timpului fără a aduce profit. Am rămas intrigată. Să fie oare chiar așa? Dacă da, oare cum reușesc? Am plecat, așadar, ca o novice, și mi-am spus, cu carnetul de notițe în mâini: „O să învăț de la maștri!”

Am avut emoții: „Oare o să îi găsesc acasă? Oare o să aibă timp să mă învețe și pe mine? Oare nu le este deja supra-încărcată agenda?” Am bătut, de această dată la o „ușă” virtuală, și mi-a răspuns o voce caldă, neașteptat de binevoitoare pentru o persoană atât de ocupată: „Cine e?” Nu știam cum să îmi prezint mai bine intențiile, așa că am răspuns simplu: **„un învățăcel...”**.

Am fost primită cu un zâmbet, dar înainte de a mă așeza confortabil, gazda mea și-a luat agenda și a scris cu înflăcărare ceva. Am remarcat imediat, la fel de însuflețită: „Deci e adevărat, voi contabilizați orice... nu risipiți niciun minut! Nu o să stau mult, am venit doar să învăț câte ceva.” Gazda mea mi-a răspuns: **„Da, este adevărat, dar pentru prieteni ne facem întotdeauna timp.”**

Fără a mai sta pe gânduri și fără a irosi clipe prețioase, am început cu întrebările mele. Am vorbit despre pandemie, despre școală, despre managementul timpului. Însă, pentru că știu că cititorul este o persoană la fel de ocupată, aici nu voi prezenta decât un rezumat al discuției noastre, o sinteză a răspunsurilor studenților de la Management. Iată ce am învățat eu în acele câteva clipe petrecute în tovarășia maștrilor timpului...

Spune-mi, te rog, cum arată agenda unui tânăr student la Management în plină pandemie? Există câteva sfaturi de eficientizare a timpului pe care dorești să le împărtășești?

R: Acum, în pandemie, avem mai mult timp. Adevărul este că acest timp petrecut acasă și în mediul online

este oarecum periculos, pentru că îl putem pierde în lucruri nefolositoare. Trebuie să fim atenți la lucrurile pe care le facem, pentru că semestrul trecut, mărturisesc, 90% din ce am învățat a fost doar în sesiune – acasă nu mă simțeam motivată să învăț. Eu îi sfătuiesc pe cititori să aibă un bun management al timpului: să știe ce trebuie să facă, până când (data) și cât durează activitatea. Un alt sfat: **ne culcăm la 10 și ne trezim la 5**. Este mai eficient.

Ai spus că e mai greu să înveți în această perioadă. Cum trăiește un student la Management schimbările din sfera învățământului? Care sunt frustrările și neajunsurile școlii online? Dar beneficiile? Crezi că există oportunități nevăzute în „noua școală”?

R: Nu știu cum a fost pentru ceilalți studenți, de la celelalte specializări, dar știu că noi nu am fost surprinși nepregătiți de situație. Și acum îmi aduc aminte că în martie, într-o zi de miercuri, ne-au spus că toate orele se vor ține online. Am avut timp până duminică să mergem acasă, iar de luni totul a fost online. Ne-am adaptat fără probleme, schimbarea nu a fost foarte bruscă pentru că noi deja foloseam platforme pentru teme și resurse. Optimizările au venit pe parcurs, dar cu toate ne-am acomodat repede și bine. **Ce nu poate înlocui mediul online este atmosfera de la oră și interacțiunea cu colegii.** Avem același acces la informație (poate chiar mai mult), avem profesori

care predau bine și online, dar faptul că nu suntem împreună schimbă puțin relațiile dintre noi. Acesta este cel mai mare dezavantaj, cel puțin pentru mine. Oportunități sunt mereu, doar să le căutăm. Numai ce a început anul universitar și am avut câțiva invitați (și vor mai fi) care ne-au vorbit la cursuri. Persoane din diferite locuri, care altfel nu ar fi putut participa la oră.

Iată câte oportunități! Te rog să îmi spui ce părere ai despre importanța studierii Managementului într-un astfel de context.

R: Multe firme au avut de suferit și mulți oameni și-au pierdut locurile de muncă. Economia tuturor țărilor a fost zguduită în lunile ce au trecut și probabil cu toții ne temem de ce va urma. Aici se aplică ce învățăm la școală. E nevoie de adaptare și de soluții. Sunt o persoană optimistă și îmi e tare greu să cred că nu ne vom adapta. Lucrurile se schimbă, nu vor mai fi la fel, dar ne vom adapta, vom învăța să facem lucrurile diferit. Știu că următorii ani vor fi probabil mai dificili, dar suntem chemați să venim cu soluții, cu valoare, cu locuri de muncă, cu susținere pentru cei care trec prin perioade mai grele, și toate acestea cu profesionalism și curaj.

Interviu realizat de Lavinia Păunovici, studentă Litere, anul III

open to
new
OPPORTUNITIES.

Mi-am luat repede carnetul și am bătut la altă „ușă”. Mi-a răspuns o voce la fel de caldă, la fel de binevoitoare. Am întrebat: „Îți pot răpi câteva minute?” Noua mea interlocutoare m-a primit cu entuziasm, așa că, fără alte adăugiri, am început discuția noastră.

Cât de eficiente crezi că sunt agende și planificările? Reușești să le urmezi fără greș? Cum îți eficientizezi timpul?

R: Agendele și planificările sunt un fel de reper. Probabil rar vom reuși să facem tot ce am scris în acestea, dar tot vom reuși să finalizăm o parte dintre responsabilități. Recunosc, mi-a fost greu și îmi este greu să mă țin de ele, dar mă ajută să folosesc cât de cât timpul acesta scurt pe care îl am la dispoziție într-o zi. O limită pe care mi-am pus-o este să mă uit la filme, nu la seriale, doar în weekend. Acest lucru mă forțează să-mi văd de școală în timpul săptămânii, dar îmi oferă și posibilitatea să mă relaxez în weekend. Un alt principiu pe care l-am stabilit este să nu rămân în urmă cu temele și cu proiectele. Studenții de la Management sunt obișnuiți cu termenii limită și acestea sunt foarte bune. Încerc mereu să le respect pentru că reduc stresul, mă ajută să fiu responsabilă și mă ajută să iau lucrurile din timp. Există multe sfaturi și învățături legate de time-management, fiecare

dintre noi trebuie să le filtrăm și să vedem care funcționează și care ne ajută personal, iar pe acelea să ni le însușim.

Cum este școala online pentru tine? Te simți motivată să înveți? Care sunt neajunsurile școlii online?

R: La început am fost curioasă să văd cum este. Entuziasmul s-a pierdut puțin pe drum, personal trăiam cu impresia că ne vom întoarce la școală, cu măști și distanțare, dar că ne vom întoarce. Am trăit o mică dezamăgire, dar se pot întâmpla lucruri și mai rele. Cred că școala online ne învață disciplina și responsabilitatea. Dintr-o dată noi putem alege să fim atenți la oră sau să utilizăm rețelele de socializare. Noi putem să alegem să copiem sau să scriem atât cât știm. Școala online ne maturizează, și noi avem nevoie de maturizare înainte de a intra pe piața muncii. Desigur, sunt multe puncte slabe, și personal prefer vechea metodă de învățământ, dar și aceasta poate fi mult îmbunătățită. Câteva dintre punctele slabe ar fi: lipsa asigurării că mesajul transmis a fost înțeles de studenți, provocarea de a da la o parte toate distracțiile care pot apărea și diminuarea calității verificării studenților.

Interviu cu Miriam Păcurar, studentă Management, anul III

Motivatiia

ca structură interioară – tinerii,
managementul și criza economică

Anul 2020 este surprinzător. Un doi, urmat de un zero, urmat de un alt doi, urmat de un alt zero. Ce aparentă perfecțiune! Ce simetrie! Cel puțin așa arată anul 2020 așternut pe hârtie, scris cu mîgălă, ca nu cumva perfecțiunea să fie știrbită de neatenția unei mâini pripite. Însă realitatea acestui an ne-a confruntat cu haosul, cu pandemia, cu frustrarea izolării și cu planurile anulate sau, în cel mai bun caz, amânate. Suntem departe de perfecțiune și tot mai aproape de o criză economică iminentă. Simțim deja unele dintre efectele ei și ne întrebăm: „Vor urma și altele? Când va lua sfârșit insecuritatea financiară și când ne vom întoarce la viețile noastre, așa cum arătau acestea înainte de pandemie? Cum vom învinge criza economică și ce șanse există în prezent pentru România în vederea refacerii economiei?” Sebastian Văduva, conf. univ. dr. dr. la Universitatea „Emanuel” din Oradea răspunde la câteva dintre aceste întrebări.

Sebastian Văduva: Sunt mai multe aspecte ale acestei crize economice. Primul aspect, cel mai vizibil, este șomajul, cred că vor fi disponibilizări care vor afecta până la 20% din populația lumii. Este o primă problemă. O subproblemă este că șomajul nu va fi la fel pentru toată lumea: unele domenii vor fi mult mai afectate decât celelalte. De regulă, acestea vor fi joburile care nu necesită pregătire superioară (chelneri, ospătari,

comercianți la diferite magazine, agricultori, etc). Vor exista multe firme care vor falimenta. Economiiștii preconizează că 10-15% din IMM-uri vor falimenta. A doua problemă va fi în domeniul sănătății, toată lumea vorbește despre asta, este cu siguranță o problemă foarte mare. Se uită, însă, că oamenii se îmbolnăvesc în continuare, că au nevoie de servicii medicale. Pe multe dintre acestea nu le pot accesa pentru că există această tensiune și acest stres legat de Covid-19. Deci, cred că în domeniul medical există o altă provocare.

Ca să fiu și optimist, cred că există soluții, iar acestea au de-a face cu creativitatea. De exemplu, acum am scris un articol care urmează să fie publicat și care pleacă de la următoarea ipoteză: România ar putea, în plină criză, să-și dubleze PIB-ul, dacă ar reuși să acceseze 5% din businessul care la ora actuală are loc între UE și China. În alte cuvinte, poate specula sentimentele anti-China care există acum la nivel global și să transmită un mesaj către producătorii din Europa de Vest: NU mai produceți în China, haideți aici! Deja se întâmplă asta: sunt unii care spun – „da, China este departe, e o cultură diferită, e mai periculos, hai să producem undeva mai aproape”. **Deci, există posibilități creative.** Dacă merg mai departe, România încă are o capacitate nefolosită în agricultură, am putea produce mult mai mult, am putea procesa în domeniul agriculturii și am putea începe să vindem surplusul de alimente pe care le-am produce. Numărul 3, informatica: România are 100.000 de informaticieni și are niște firme foarte bune în informatică, inclusiv niște start-up-uri care au ajuns nume de referință la nivel global. Dacă în perioada aceasta de criză am reuși să multiplicăm fenomenul acesta și să mai dezvoltăm câteva start-up-uri de succes, cred că aceste lucruri ar putea contramanda efectele crizei care va afecta toată lumea.

Poate că, dintre toate categoriile de vârstă, tinerii, studenții, sunt cei mai confuzi în această perioadă. Au un viitor înaintea și trebuie să pășească cu încredere într-o lume nesigură. Motivația lor este afectată de tumultul din jur, mai ales într-o perioadă în care sunt nevoiți să învețe de acasă.

Cum își poată păstra un tânăr student motivația și cum poate spune „nu” tentației de a abandona atunci când este atât de aproape de a-și atinge scopurile? Care este lucrul care face diferența între un „pierzător” și un om de succes?

Sebastian Văduva: Cred că viitorul va fi un gen de întoarcere în Evul Mediu. Dacă vă uitați la Evul Mediu, marea majoritate a oamenilor erau analfabeți, lucrau în agricultură, nu aveau acces la educație și rămâneau la acel stadiu. **Însă există și o mică minoritate de oameni super motivați**

care aveau dorința intrinsecă de a învăța și călătoreau la distanțe mari pentru aceasta. Mulți erau autodidacți: sunt oamenii care au scris istoria. 90% din populație a rămas analfabetă atunci, în zona rurală, fără perspective, dar au fost și acei 10% care au făcut ceva: au depus eforturi extraordinare.

În perioada de la Revoluția Industrială până în 2020 învățământul s-a clădit pe următoare premisă în privința învățământului: „**Trebuie să izbăvim studentul de el însuși**”. Mai în glumă, mai în serios, exista această idee: dacă lăsăm studentul de capul lui, își va face mult rău – va pretinde că merge la universitate, dar de fapt va petrece toată ziua. Am văzut, mai ales în România, cazuri de genul acesta – oameni cu două-trei diplome, dar care nu știu nimic, care au stat pe banii părinților și au petrecut, au cumpărat examenele, dar nu au învățat nimic. Deci învățământul era făcut să constrângă omul, să îl șlefuiască, să îl dopezeze cu cunoștințe. Studentul era chinuit, constrâns, și învăța, iar când îi venea mintea la cap spunea: „Mulțumesc, domn profesor, că la vremea răzvrătirilor mele, când credeam că nu am nevoie de școală, ați insistat, m-ați obligat, mulțumesc”. **Exemplul suprem pentru această atitudine sunt eu.** Când aveam 16-17 ani și câștigam foarte bine, nu îmi trecea prin cap să merg la facultate. Mi-a tras maică-mea o mamă de bătaie bună și a spus că dacă vreau să sap șanțuri am tot dreptul, dar că o voi face cu diplomă de facultate. După ce am terminat facultatea, m-am dus la ea și i-am mulțumit: „Mami, îți mulțumesc că m-ai salvat de nebunia mea de adolescent”. Aici este marea problemă, în contextul de acum nu îl mai pot constrânge pe student, nu îl mai pot ține în campus și nu îl pot monitoriza, nu mai pot să îl forțez să ia notițe, să termine lucrările. Apare o rată foarte ridicată a abandonului școlar: 100 de studenți încep, dar numai 70 termină. Cu cei 30 nu vorbește nimeni, nu știe nimeni ce e cu ei. De aceea am spus că ne întoarcem în Evul Mediu. Cei care vor termina vor fi cei super-motivați: cu un sistem lăuntric care să îi motiveze și cu un grup de prieteni care să se motiveze reciproc. **Aceasta este problema, studentul poate evada acum de la curs chiar cu camera deschisă. Se uită la profesor, dar de fapt se uită la Facebook. Provocarea mare de aici încolo este motivația intrinsecă a studentului.**

Motivația interioară este, așadar, una dintre cheile succesului. Într-o lume schimbătoare, este o trăsătură care imprimă caracterului consecvență, dedicare și pasiune. Și pentru că vorbim despre o lume schimbătoare, cât de importantă

devine studierea noțiunilor de management în contextul actual?

Sebastian Văduva: Cred că managementul este foarte important. Aș lărgi puțin lucrurile și aș spune că este foarte important să înțelegi măcar ce înseamnă economia, iar economia are foarte multe fațete care sunt aplicabile și în alte domenii: conviețuirea, munca în echipă, comunicarea, creativitatea. Toate acestea sunt importante și eu le văd ca pe o platformă pe care se clădește întreaga societate a viitorului. Deci, uitându-mă la cum va arăta lumea peste 10-20 de ani, aceasta va fi clădită pe stâlpii informaticii și ai managementului. Cred că, vrând-nevrând, ne lovim de anumite aspecte ale managementului și ale informaticii în toate domeniile. Noi, la Universitatea „Emanuel”, pregătim oameni care să aibă mai mult decât cunoștințe rudimentare în aceste domenii și dorim să devină antreprenori (în domeniul social, tehnologic), să creeze organizații, să aibă soluții la provocările din guvern, etc. **Aici este vorba și de chemare și de înzestrare din partea lui Dumnezeu, pentru că nu oricine poate merge pe drumul acesta.**

Interviu realizat de Lavinia Păunovici, studentă Litere, anul III

Profesorul, dincolo de ecran

Școala online este o provocare atât pentru studenți, cât și pentru profesori. Relația student-profesor a avut de suferit în contextul noului sistem de învățământ, iar neajunsurile tehnologiei le dau bătăi de cap chiar și celor mai dedicați dintre dascăli. Oare ce mai înseamnă să fii profesor creștin într-o lume necreștină și, mai ales, ce înseamnă să fii profesor creștin într-o lume lovită de pandemie? Răspund la această întrebare conf. univ. dr. Ioan Fotea și lector univ. dr. Silvia Fotea, ambii profesori ai Facultății de Management din cadrul Universității „Emanuel”.

Silvia Fotea: Rolul unui profesor creștin într-o lume necreștină este același care a fost dintotdeauna: să contribuie la formarea profesională și spirituală a studenților săi; să îi asiste în dezvoltarea cunoștințelor, aptitudinilor, competențelor și caracterului de care au nevoie pentru o prestație excelentă în domeniul spre care se îndreaptă profesional, și astfel să îl glorifice pe Dumnezeu prin acțiunile și rezultatele lor. În cadrul

Facultății de Management „Griffiths”, **încercăm să lucrăm pe 3 planuri cu studenții noștri: planul profesional, cel spiritual și cel al slujirii.** Încercăm, pe cât putem, să avem în vedere toate aceste trei dimensiuni atunci când interacționăm cu studenții noștri, astfel încât atunci când termină studiile, să fie încrezători în ceea ce știu și pot să facă, să aibă un caracter frumos care să îi facă cinste lui Dumnezeu și să îi evidențieze ca oameni

creștini, cu o inimă deschisă spre slujire, sub orice formă li se ivește aceasta.

În mod deosebit, **în vremea în care trăim există un puternic val ideologic care matură instituțiile de învățământ, viața publică și pe cea privată**, venit din vest și care se îndreaptă cu certitudine și spre România. Această cultura a ideologiei identității, a genului și a sexualității, își propune să dărâme toate canoanele asupra cărora căzuserăm de acord ca umanitate până mai ieri și să le înlocuiască cu non-valori, iar diseminarea acestei ideologii se face prin toate mijloacele posibile: educație formală, arte, entertainment, politică, medii sociale. Asistăm la un proces de educare la nivel global în direcția aceleiași doctrine. **În acest context, un profesor creștin are menirea și rolul de a-i ajuta pe studenți să navigheze prin marea de informații, idei și exemple motivaționale pe care cultura le aruncă înspre ei, de a-i ajuta să înțeleagă substratul moral și spiritual al acestora și să discearnă între bine și rău, alegând binele, chiar dacă nu este popular.**

În contextul pandemiei, cred că o dimensiune care nu trebuie pierdută din vedere în rolul unui profesor creștin este nevoia de a inspira speranță, de a-i ajuta pe studenți să navigheze prin presiunea psihologică adusă de frica generată de această situație. Este destul de mult negativism și îngrijorare în mijlocul acestei situații, însă, în calitate de creștini, trebuie să nu ne lăsăm pradă fricii și disperării. **Avem un Dumnezeu atotputernic care este, cu siguranță, în controlul acestei situații și acesta este un adevăr pe care trebuie să ni-l amintim și să îl transmitem studenților noștri.**

Ioan Fotea: Într-o lume necreștină, rolul profesorului creștin este să le reamintească mereu și mereu studenților săi că valorile și mesajul Împărăției sunt într-adevăr cea mai de preț valoare și că merită trăite și promovate indiferent cât de atractivă ar părea alternativa.

Pandemia Covid-19 a schimbat fundamental ceea ce până acum numeam „normal” în ceea ce privește sistemul de învățământ universitar. Astăzi, normalul academic înseamnă un laptop conectat la internet, o întâlnire virtuală, o

experiență electronică. Deopotrivă, are de suferit și relația student-profesor, sau mai bine spus, mentor-ucenic.

Cum a afectat școala online această relația? Care sunt posibilitățile de „răscumpărare” ale acesteia în contextul actual? Putem vorbi despre o nouă eră a relațiilor de acest fel?

Ioan Fotea: Desfășurarea activităților academice strict prin intermediul internetului și al ecranului a afectat destul de dramatic relația student-profesor, mai ales în acele facultăți și universități în care se pune un accent deosebit pe aceasta, cum este cazul universității noastre. Din păcate, distanțarea fizică ne-a “furat” multe din momentele spontane și neplanificate de ucenicie și părtășie, acele momente generate de prezența laolaltă și interacțiunea de zi cu zi. **Cred că această situație ne-a făcut mai conștienți de nevoia de a aborda ucenicizarea și mentorarea într-un mod intențional, mai structurat și de ce nu, mai formal.** Cred că e necesar ca în această perioadă să ne ținem de lucrurile bune pe care le făceam în mod normal, de programul de întâlniri și activități pe care îl aveam și înainte, trebuie să încercăm pe cât putem să transferăm și să adaptăm activitățile tradiționale pentru a le putea desfășura în mediul online, în așa fel încât să nu ne pierdem ritmul și obiceiurile bune. **Având aceste obiective în minte, noi, la Facultatea de Management, încercăm să avem întâlniri de fellowship, discuții între coordonatorii de grupă și studenți, aceasta în mod constant, pentru a putea interveni în caz de nevoie și a menține relația apropiată cu studenții noștri.**

Calitatea actului educațional depinde de mulți factori. Până mai ieri se credea că unul dintre acești factori este contactul nemijlocit dintre studenți și profesori. Acum studenții învață de acasă, iar profesorii predau tot de acasă.

Are de suferit actul educațional în contextul pandemiei? Își pot face loc delăsarea și indiferența în conduita studenților și în rezultatele lor academice? Cum întâmpinați aceste probleme ca profesor la specializare Management?

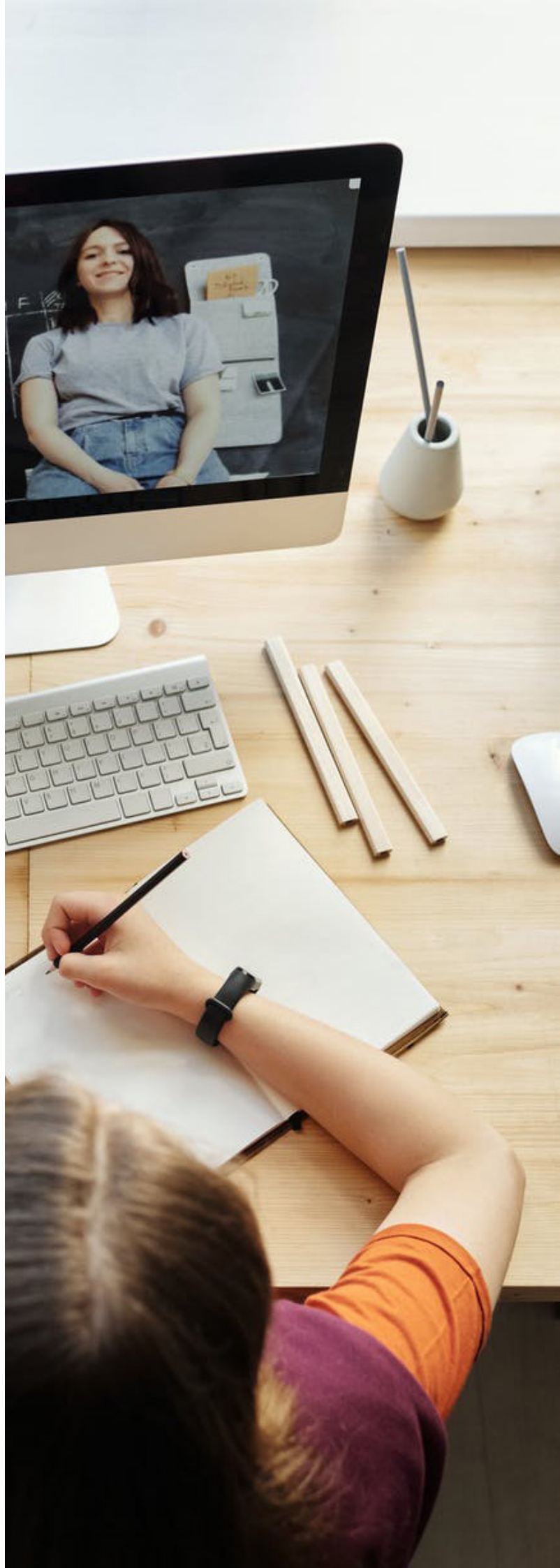
Ioan Fotea: Actul educațional are de suferit în această nouă realitate a învățării-predării online. Probabil că bătălia cea mai mare se dă pentru atenția și capacitatea de concentrare. Este foarte ușor să fii distras atunci când asculți pe cineva vorbindu-ți de dincolo de ecran. Este provocator pentru profesor să se concentreze și să explice atunci când se adresează unui ecran pe care de cele mai multe ori apar doar niște imagini statice, în loc de persoane și fețe cu care să interacționeze. De asemenea, totul durează mult mai mult în acest model de învățare-predare (de ex. timpii de reacție la întrebări și răspunsuri sunt mai mari, problemele de conectivitate duc la întâzieri, suprapunerea vorbitorilor creează confuzie și întreruperea ritmului discuției etc.). Se pierde foarte mult pe partea de comunicare non-verbală, utilizarea infrastructurii unei clase, lucrului pe grupuri mici sau în activități de tip hand-on.

Personal, încerc să îi conștientizez pe studenți de responsabilitatea pe care o au în actul educațional. Acum mai mult decât niciodată, le revine lor responsabilitatea de a-și asuma mai mult, de a fi mai dedicați, mai pro-activi și de a rezista tentației defocalizării și pierderii timpului.

Silvia Fotea: Pe o nota pozitivă, pot spune că am observat, în aceasta perioadă a predării online, că studenții sunt mult mai punctuali la cursuri (am un student din anul II, Management, care intră la fiecare curs cu cel puțin 10 minute înainte), iar rata absențelor a scăzut. Este adevărat că trebuie avut în vedere și aspectul calitativ al participării, nu doar cel cantitativ, însă "visatul cu ochii deschiși" sau "capul în nori" sunt fenomene care se întâlnesc și în sala de curs, nu doar în învățământul online.

Personal, cred că studenții noștri sunt conștienți de responsabilitatea care le revine în actul de învățare și își dau toate silințele să se disciplineze pentru a face față provocărilor aduse de acest context.

Interviu realizat de Lavinia Păunovici, studentă Litere, anul III

Răscumpărarea tehnologiei: între biruințe și provocări

An de an zeci de tineri aleg să se alăture familiei Universității Emanuel, călătorind ore în șir pentru a gusta din frumusețea vieții studențești. Unul dintre factorii ce-i determină să sacrifice atâta timp și energie este legat de caracterul creștin conservator al școlii noastre, element ce o distinge de orice altă instituție de Stat. Mișcați de dorința de creștere spirituală și de o cunoaștere mai adâncă a identității lor în Hristos, acești tineri își croiesc calea în viață, alegând una dintre specializările oferite de Universitatea Emanuel din Oradea. Printre ultimele înființate, se află specializarea de informatică economică a facultății de Management, secție ce s-a bucurat încă din geneza ei de un număr ridicat de tineri mânați de un singur vis arzător: cel de a deveni informaticieni de succes.

Datorită devizei creștine pe care o îmbrățișează, secția de informatică economică a universității Emanuel oferă nu doar o pregătire excelentă pe plan academic și profesional, ci și una etică și morală, prin instaurarea unei relații sănătoase și deschise între profesor și student. Însă, odată cu izbucnirea pandemiei de Covid-19, și deci trecerea în online a majorității activităților ce erau înainte desfășurate în mod fizic, ne întrebăm dacă mai este posibilă transmiterea valorilor spirituale pe platformele online. În ajutorul nostru vin profesorii de la secția de informatică economică, dezlegând misterul acesta fundamental.

Filozofii francezi afirmă că „plus ça change, plus c'est la même chose” – multe s-au schimbat, însă multe au rămas la fel. Lumea s-a schimbat incredibil de mult în ultimul an, dar noi tot oameni

păcătoși suntem, cu nevoie disperată de a auzi Evanghelia, cu lupte grele pentru sfințire, dar și cu aceeași mare trimitere – cea de a face ucenici, ne spune conf. univ. dr. **Emanuel Țundrea**.

Este oare posibilă răspândirea valorilor morale și spirituale chiar și într-o astfel de vreme?

Cred că generația noastră e din nou într-un moment de răscruce în care trebuie să ne rugăm pentru discernământul și creativitatea fiilor lui Isahar de altădată care „se pricepeau în înțelegerea vremurilor și știau ce trebuia să facă Israel” (1 Cronici 12:32a). Dacă folosind internetul se poate transmite atât de multă imoralitate, atunci cred că noi, creștinii, putem răscumpăra o astfel de resursă prin răspândirea de valori morale și spirituale.

Aceasta este opinia conf. univ. dr. **Emanuel Țundrea**, în sprijinul căruia survine și conf. univ. dr. **Sebastian Văduva**, afirmând că într-o lume în completă schimbare, mentorarea rămâne esențială. Într-un context ca acesta, însă, mentorarea trebuie făcută în mod intenționat, și trebuie să fie programată din timp.

Și **Sebastian Văduva** susține fructificarea resurselor puse la dispoziție de mediul online. Apostolul Pavel a făcut evanghelizare din închisoare prin epistolele sale. Nu văd deloc acea scrisoare scrisă pe un pergament ca fiind mai sfântă decât un email sau un mesaj pe care-l trimit astăzi și prin care împărtășesc Evanghelia.

Acest proces de digitalizare a lumii actuale, început deja de câțiva ani, a fost, însă, grăbit de apariția

noului Coronavirus. Așadar, studiul informaticii devine vital, conform lui Sebastian Văduva. Indiferent de domeniu, oriunde se va găsi o componentă foarte puternică a informaticii. Toată lumea trebuie să-și facă un up-grade în ceea ce înseamnă informatica.

Aceeași părere o împărtășește și **Emanuel Țundrea**, adăugând că din perspectivă misionară, a avea cât mai mulți IT-iști creștini competenți, cu o etică înaltă și care să fie o mărturie puternică în comunitatea lor a devenit o mare nevoie. **Acesta este, de fapt, și mesajul principal pe care profesorii de la informatică economică îl comunică studenților, și anume viziunea unei cariere în IT pentru slava lui Dumnezeu, în care scopul principal să fie cel misionar!**

Platformele online oferă multe avantaje și o astfel de criză globală n-a făcut altceva decât să dovedească acest fapt. Comunicarea dintre persoane aflate în locuri deosebit de îndepărtate devine acum o realitate care se găsește la un click distanță. Datorită facilităților online-lui, cursurile universitare nu au suferit mari pierderi, însă trecerea de la predarea tradițională la una desfășurată în fața ecranelor nu a fost atât de ușoară cum s-ar presupune.

Pentru un student de la IT, predarea online poate fi în același timp un avantaj și o provocare, ne spune **Estera Afloarei**, studentă în anul III la secția

de informatică economică. Chiar dacă suntem obișnuți să petrecem mult timp în fața ecranului, după câteva ore mintea noastră e obosită, ne pierdem concentrarea și simțim nevoia de a interacționa cu alte persoane.

O altă provocare ține de **caracterul integru** al studenților: e mai ușor să fii distras de la curs de alte pagini deschise pe ecran, decât era atunci când eram la clasă. Ești singur, iar profesorul nu poate ști dacă ești atent sau dacă navighezi pe Facebook.

Totodată, există aspecte ce au fost facilitate de platformele online, susține Estera. În ce privește

calitatea interacțiunii noastre cu profesorii, cred că aici online-ul a fost de partea noastră. Este mult mai ușor să dai un simplu „share screen” pentru ca profesorul să identifice greșelile și acestea să fie vizibile și celorlalți colegi.

Din perspectivă spirituală, perioada de pandemie este privită de studenții de la informatică economică una de activitate complementară a aceleia ce s-a desfășurat în mod fizic. Dacă înainte mergeam în misiuni și vesteam Cuvântul din casă în casă, iată că acum ne-a fost oferit un timp în care să ne rugăm pentru fiecare persoană căreia i s-a propovăduit Vestea Bună.

Mai presus decât evaluarea avantajelor și dezavantajelor online-ului, secția de informatică economică încurajează răscumpărarea unei vremi ca aceasta și folosirea la maxim a resurselor ce ni se oferă. Atât profesorii cât și studenții susțin că împlinirea Marii Trimiteri este poate mai ușoară și chiar mai eficientă în lumea în care trăim, însă așteaptă cu toții deopotrivă clipa reîntâlnirii întregilor grupe, clipa în care vor sta tot în fața unui ecran, însă unul lângă altul.

Interviu realizat de Damaris Zlatan și Tabita Pînzariu, studente Litere, anul III

Activitatea fizică: armonie și echilibru într-o lume bolnavă

Anul 2020 înseamnă pentru mulți un an al marilor schimbări, pentru că, în plină pandemie, desfășurarea anumitor activități care erau înainte ușoare și comune a devenit aproape imposibilă. Printre acestea, se află, bineînțeles, mișcarea, cea atât de importantă pentru o viață sănătoasă atât fizic, cât și psihic.

Interviu cu lectorul univ. dr. Viorica Cun

Pandemia a adus cu sine un pachet întreg de anxietate, stres și depresie. Se știe că activitatea fizică contribuie și la bunăstarea psihică, așadar, **este posibilă depășirea pandemiei prin armonia exercițiilor fizice? Cât este de benefică mișcarea în general, dar și îndeosebi în astfel de vremuri?**

Educația fizică a apărut ca disciplină obligatorie în prima jumătate a secolului XIX. Din 1864, în Țara Românească se prevedea introducerea educației fizice în programa școlară liceală ca disciplină obligatorie, pentru ca din 1893, aceasta să fie introdusă și în învățământul primar.

Și în ziua de azi, educația fizică este o disciplină obligatorie, începând din clasa pregătitoare până în anul I de facultate, inclusiv. Importanța introducerii ca disciplină obligatorie este unanim acceptată de către toate instituțiile de învățământ datorită efectelor pozitive pe care le exercită mișcarea controlată asupra funcțiilor și structurilor organismului.

Dacă până acum, mulți dintre oameni nu realizau importanța practicării unei vieți active, cu siguranță acest context pandemic i-a determinat pe unii să-și reconsidere strategiile pentru a putea face față noilor provocări.

Efectele și beneficiile exercițiilor fizice asupra dezvoltării și armonizării organismului uman,

precum și rolul pe care îl au acestea în dobândirea și menținerea stării de sănătate sunt bine-cunoscute. Practicarea cu regularitate a exercițiilor fizice produce o serie de modificări, atât la nivelul aparatului musculo-scheletal, cât și la nivel visceral. Așadar, efortul fizic crește capacitatea de contracție și rezistență musculară, mărește elasticitatea țesuturilor și îmbunătățește mobilitatea articulară.

La nivelul organelor interne determină creșterea capacității lor funcționale, precum și a rezistenței acestora. La nivel psihologic, cercetările științifice au demonstrat faptul că în timpul efortului fizic, în corp are loc eliberarea de endorfine (hormonul fericirii) și a altor substanțe chimice, care îmbunătățesc starea de spirit, cresc încrederea în sine, îmbunătățesc procesele cognitive, reduc anxietatea și depresia.

Unul dintre marii oameni ai lui Dumnezeu care a beneficiat de virtuțile exercițiilor fizice pentru a-și crește forța generală, pastorul Richard Wurmbbrand, a prezentat într-una dintre prelegerile sale importanța majoră a practicării cu consecvență a activităților fizice pentru a dobândi o minte și un corp sănătos.

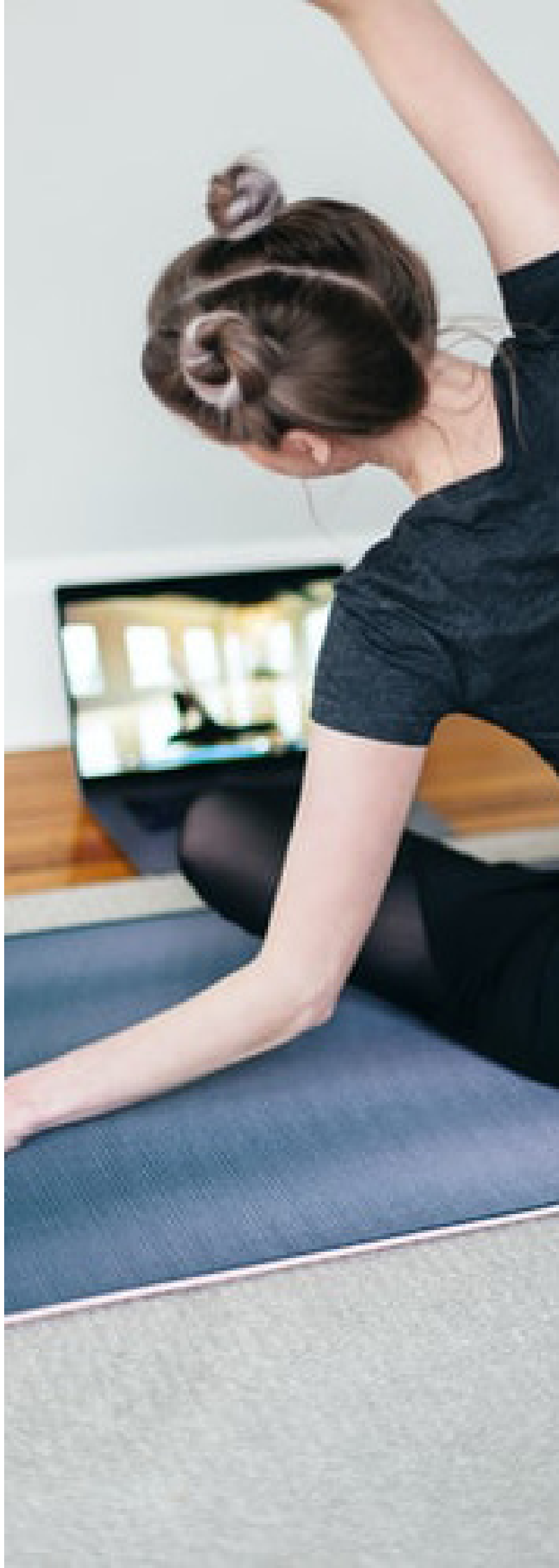
Dimpotrivă, lipsa activității fizice (sedentarismul) generează o serie de modificări patologice la nivelul organismului, afectând funcțiile și degenerând structurile acestuia, reducând foarte mult capacitatea de apărare împotriva bolilor.

Ca universitate, ne-am confruntat cu nevoia de a regândi majoritatea cursurilor practice.

În ce privește educația fizică, vă întrebăm, în calitate de profesor, cum v-ați reprofilat? Cum desfășoară studenții de la universitatea Emanuel, în mijlocul pandemiei, ora de educație fizică?

Comparativ cu orele de educație fizică desfășurate pe terenul de sport sau în sala de fitness, cele ce se derulează online nu prezintă niciun dezavantaj. Dimpotrivă, permit ambelor părți o bună interacțiune, stimulând la o participare activă și creativă atât studentul, cât și profesorul.

Ora se desfășoară în condiții excelente: profesorul explică și prezintă detaliile referitoare la programul de exerciții care urmează să fie efectuat, face o demonstrație practică, după care studenții

realizează împreună cu profesorul un număr de seturi pentru fiecare exercițiu prezentat. Orelor desfășurate online oferă posibilitatea vizualizării fiecăruia pe fiecare, exercițiile putând să se efectueze simultan, dând astfel ocazia profesorului să corijeze, dacă e cazul, modul de realizare a exercițiului. De asemenea, studenții sunt stimulați să participe în mod creativ la oră, propunând diverse tipuri de exerciții. Așadar, pandemia nu a afectat buna desfășurare a orelor de educație fizică în cazul studenților de la Universitatea Emanuel din Oradea.

Deși sălile de sport sunt (încă) deschise la public, majoritatea oamenilor nu vor să se expună mai mult decât trebuie la bine-cunoscutul virus, așadar nu mulți mai frecventează astfel de locuri.

Cum credeți că se poate face mișcare chiar și de acasă, neavând echipamentul adecvat? Știind că asta ține foarte mult de motivația fiecăruia, cum putem rămâne motivați să facem mișcare fără stimuli exteriori?

Din fericire, oricine, oricând, aproape oriunde poate să efectueze anumite tipuri de exerciții fizice. Chiar dacă nu ar fi existat această pandemie la nivel mondial și nu s-ar fi impus niciun fel de

restricții, mulți oameni ar fi preferat în continuare să se antreneze acasă din varii motive.

Pentru a reuși să urmărim un program de exerciții acasă, nu avem nevoie de un suprafață prea generoasă, e suficient un perimetru de doi metri pătrați, o salteluță de fitness și eventual câteva accesorii: gantere, elastice, baston. Așadar, e posibil să ne antrenăm și acasă cu rezultate la fel de bune, fără a fi necesar să ieșim din spațiul privat.

E important însă să existe motivația care generează voință și perseverență, fără de care e puțin probabil că vom reuși să dobândim o bună formă fizică, necesară menținerii unei bune stări de sănătate în acest context pandemic.

Chiar și atunci când se afla într-un colț de infern supus celor mai crunte atrocități, pastorul Richard Wurmbbrand, conștient fiind de importanța și eficacitatea exercițiilor de forță, le practica în fiecare zi cu conștiință și pasiune, pentru a-și putea îndeplini cu succes misiunea. Asemeni lui, fiecare dintre noi putem fi motivați să adoptăm un mod de viață sănătos pentru a face față cu succes tuturor provocărilor viitoare.

Interviu realizat de Damaris Zlatan, studentă Litere, anul III

Provocările pedagogice: între adaptare și creativitate

Luna martie 2020 i-a găsit nepregătiți pe majoritatea românilor din țară. Aproape nimic din tot ce cunoșteam înainte nu mai este la fel, și întreaga societate a trebuit să se adapteze noii situații. Considerăm că nu doar economia lumii întregi a fost afectată de această criză globală, ci în prima linie se află mai degrabă sistemul de învățământ al fiecărei țări.

Interviu cu prof. univ. dr. Valentin Blândul

În calitate de profesor de psiho-pedagogie, dvs. vă ocupați cu pregătirea viitorilor dascăli și îi ajutați să își înțeleagă menirea, dar și să pătrundă în ființele elevilor lor pentru a putea structura și gândi lecțiile cât mai eficient posibil. În acest sens, predați ceea ce putem numi *metode tradiționale*, metode ce se aplică, de obicei, în lecțiile desfășurate în mod fizic.

Cât de relevante mai sunt aceste metode, în condițiile trecerii în online a activităților didactice? Credeți că se pot aplica și în vremea noastră?

Cu siguranță, apariția acestei pandemii a schimbat semnificativ modul de abordare a realității înconjurătoare, în sensul că multe activități care presupuneau interacțiune umană s-au mutat acum în mediul online. Școala a fost una dintre cele mai afectate din acest punct de vedere, în condițiile în care acum cele mai multe activități școlare și

extrașcolare se desfășoară numai prin intermediul noilor tehnologii sincrone și asincrone.

Dar, la fel de adevărat este și faptul că unele medii de învățare virtuale sunt atât de avansate încât permit interacțiunea elevilor cu profesorii aproape ca în mediul real.

Cu certitudine, unele strategii didactice pe care le foloseam în activitatea la clasă nu mai pot fi folosite acum, dar sunt convins că altele își păstrează aplicabilitatea și acum, poate însă cu unele mici ajustări. Aici intervine creativitatea cadrului didactic, disponibilitatea și interesul elevilor de a se implica în procesul de învățare și, bineînțeles, performanțele tehnice ale tehnologiilor din dotare.

Știm că un profesor bun nu se oprește niciodată din a învăța lucruri noi și își petrece toată viața preocupându-se de eficiența predării sale.

Care au fost unele dintre schimbările pe care le-ați adoptat stilului dvs. de predare, odată cu trecerea pe platformele online? În consecință, cum credeți că profesorii ar trebui să se adapteze și să se reprofileze în ce privește metodele și tehnicile de predare?

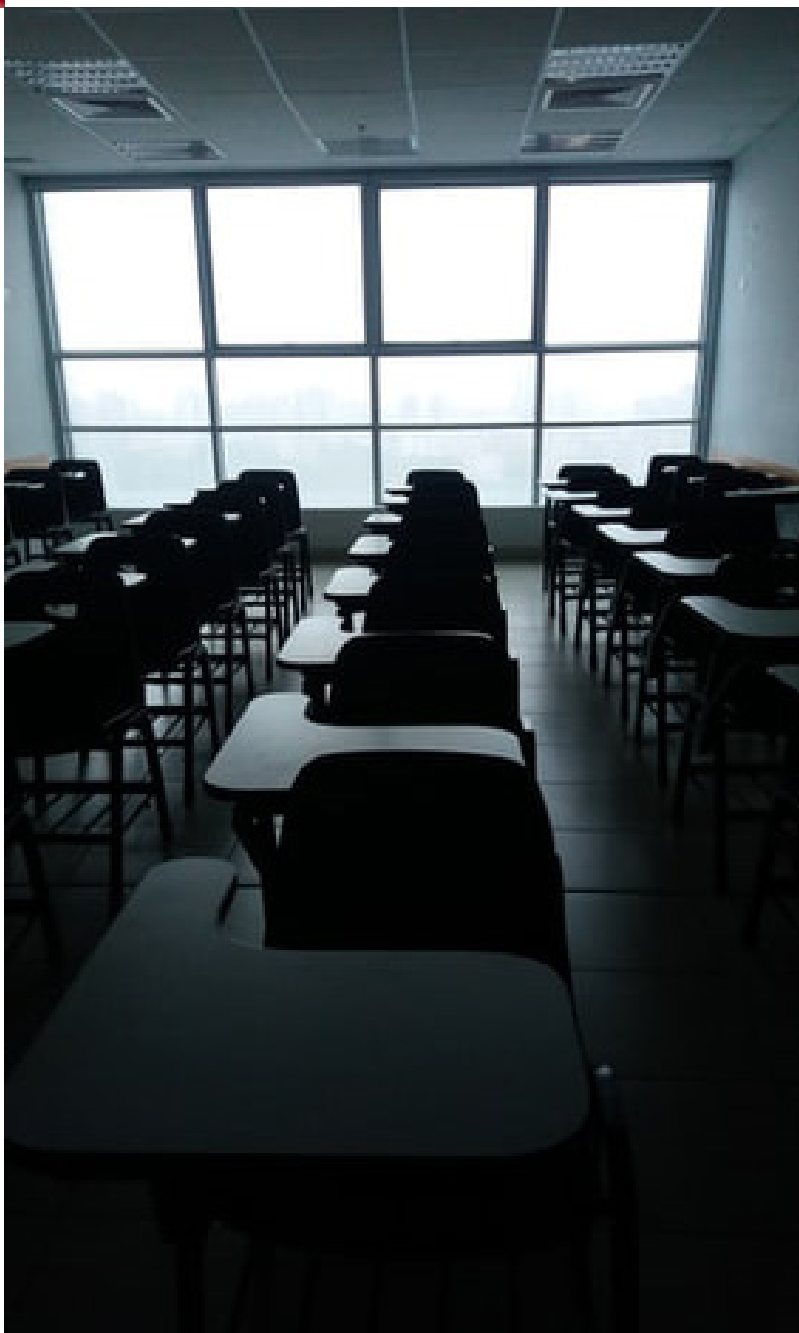
Trecerea școlilor în scenariul care presupune activitatea online m-a luat prin surprindere și pe mine, la fel ca pe majoritatea profesorilor. Mai mult, acest lucru mi s-a întâmplat într-un moment foarte bun, în care îmi construiseam un stil de predare suficient de performant cât să fiu mulțumit de el.

Dar trecerea la instruirea asistată de calculator m-a obligat și pe mine să îmi reevaluez modul de lucru, să găsesc teme noi și, sper eu, interesante care să se

potrivească nevoilor studenților și abilităților mele tehnice, să compensez insuficiența interacțiunii cu studenții cu teme și activități care să îi țină aproape ș.a.m.d. Cred că prin teme interesante, predate interactiv și cu pasiune se pot compensa minusurile pe care le aduce cu sine învățarea online.

Rolul activităților de educație non-formală în viața elevilor și a studenților este de necontestat. Astfel de activități contribuie la creșterea armonioasă a acestora și completează procesul educativ inițiat la clasă.

Care ar fi posibilitățile regândirii unor astfel de activități în mediul online? Este posibil ca învățăceii generației pandemiei să nu fie lipsiți de experiențe ca acestea? Cum putem fructifica tehnologia pusă la dispoziția noastră pentru experiențe unice, chiar și în vreme de pandemie?

De la bun început, mi se pare important să precizăm un lucru – școala fără profesori reali și fără o interacțiune între actorii educaționali de tip „față-în-față” este o utopie! Este aproape imposibil să le formezi elevilor deprinderile instrumentale de bază (citit, scris, calcul aritmetic) fără interacțiune directă, în mediul real.

Cu toate acestea, cred că sunt multe activități care se pot desfășura în mediul virtual cu cel puțin la fel de mare succes.

În acest sens, mă gândesc la un proiect prin care cadrele didactice sau studenții care frecventează Programele de formare inițială în Psihopedagogie și Metodică să participe la o serie de cursuri de actorie prin care să învețe să citească într-un mod cât mai artistic un text, iar apoi să poată înregistra un CD sau diferite prezentări video sau PowerPoint conținând materiale didactice, povești, piese de teatru pentru copii etc. Căci dacă există pasiune din partea profesorilor și deschidere din partea elevilor, orice este cu putință!

În astfel de împrejurări iese la iveală adevăratul talent pedagogic al dascălilor. Pentru că, într-adevăr, a fi profesor este o meserie plină de provocări, neajunsuri și responsabilități. Mai mult decât atât, creativitatea și adaptarea devin virtuți de căpătâi pentru dascălii ce vor să rămână în memoria elevilor și studenților ca oameni cu impact.

În definitiv, profesorul nu este altceva decât olarul ce-și modelează lutul. Pentru ca vasul să fie unul de o întrebuințare de onoare trebuie ca făcătorul lui să aibă în minte un scop bine definit și să-și desăvârșească creația cu pasiune și devotament. Cu siguranță, în timpul procesului de modelare pot apărea oboseală și frustrare, însă rezultatul final va fi meritat pe deplin toată truda!

Interviu realizat de Damaris Zlatan, studentă Litere, anul III

